

35ο Συνέδριο Ο.Ι.Υ.Ε. Αθήνα, 24-25 Απριλίου 2010

Πρόγραμμα Δράσης

Η δράση μας στις δύσκολες συνθήκες

Η Ομοσπονδία μας καλείται, να διατυπώσει και να αποφασίσει ένα Πρόγραμμα Δράσης κυριολεκτικά μέσα σε εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες για την εργατική τάξη, τους άνεργους και τους Συνταξιούχους.

Η κατάσταση στην οικονομία και την απασχόληση λαμβάνει δραματικές διαστάσεις. Η οικονομική κρίση στην Ελλάδα προϋπήρχε και επιδεινώνεται ποσοτικά και ποιοτικά από την διεθνή οικονομική κρίση και ύφεση. Επιπλέον, η οικονομική κρίση στη χώρα μας καθίσταται ακόμα σοβαρότερη από τις άλλες χώρες της Ε.Ε., και αποτυπώνεται στις τρεις θεμελιώδεις διαστάσεις της ελληνικής οικονομίας:

- α) **στην οικονομική** (ύφεση με μηδενική ή αρνητική αύξηση του ΑΕΠ, μείωση των επενδύσεων, μείωση βιομηχανικής παραγωγής, μείωση εξαγωγών, μείωση κύκλου εργασιών, μείωση ζήτησης, μείωση απασχόλησης, αύξηση των απολύσεων, αύξησης της ανεργίας),
- β) **στη δημοσιονομική** (αύξηση των δημοσίων ελλειμμάτων, αύξηση δημόσιου χρέους, κατάρρευση των δημοσίων εσόδων)
- γ) **στη κοινωνική** (αύξηση ιδιωτικών δαπανών υγείας, υποχρηματοδότηση του συστήματος κοινωνικής προστασίας, δυσχέρειες Ταμείων και Νοσοκομείων να εκπληρώσουν έγκαιρα τις υποχρεώσεις τους προς τους ασφαλισμένους – συνταξιούχους και προς τους προμηθευτές).

Σήμερα, οι εργαζόμενοι και η κοινωνία βιώνουν τα οδυνηρά αποτελέσματα της διεθνούς οικονομικής κρίσης, που επιδεινώθηκαν από την απαράδεκτη και αποτυχημένη ιδιότυπη νεοφιλελεύθερη διαχείριση της Κυβέρνησης της ΝΔ που εκτίναξε τα ελλείμματα και χρεοκόπησε το κράτος, αλλά και τις σημερινές κυβερνητικές επιλογές.

Με ιδιαίτερη ένταση από το 2009 και μετά, η χώρα μετρά χρεοκοπίες και διακοπές λειτουργίας επιχειρήσεων. Γινόμαστε καθημερινά μάρτυρες μαζικών απολύσεων και διαθεσιμότητας των εργαζομένων, μειώσεις των ημερών εργασίας και περικοπές των μισθών, διεύρυνσης των ευέλικτων μορφών απασχόλησης και της εκ περιτροπής εργασίας, εκρηκτικής αύξησης της ανεργίας, ανησυχητικής ύφεσης της οικονομίας και σοβαρής επιδείνωσης του εισοδηματικού και βιοτικού επιπέδου των ελλήνων πολιτών.

Όπως δείχνουν και οι μελέτες τους ΙΝΕ – ΓΣΕΕ, το επίπεδο σύγκλισης της χώρας μας με τον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις τιμές καταναλωτή είναι 94% (ακριβή χώρα), η παραγωγικότητα της εργασίας είναι 92% (χώρα πολλών ωρών και έντασης εργασίας), οι μισθοί είναι 82% (χαμηλοί μισθοί σε σχέση με το επίπεδο παραγωγικότητας και τιμών) το επίπεδο των οποίων συμπαρασύρει και το επίπεδο των συνταξιούχων με αντίστοιχα χαμηλά επίπεδα.

Η οικονομική πολιτική, οδηγεί την ελληνική οικονομία, σε συνθήκες βαθιάς ύφεσης με δραματικές συνέπειες στην απασχόληση, την αύξηση της ανεργίας (10,3% Μάρτιος 2010), τα εισοδήματα, (πάγωμα μισθών στο Δημόσιο και των συντάξεων για όλους τους συνταξιούχους της χώρας) το δημόσιο χρέος και τα δημόσια ελλείμματα. Σήμερα, μεγάλο τμήμα των νοικοκυριών δαπανά

περισσότερο από το 40% του διαθέσιμου εισοδήματος για την εξυπηρέτηση τραπεζικών δανείων, τα οποία δυσκολεύεται να αποπληρώσει εξαιτίας της μείωσης των εισοδημάτων του, της ανεργίας, της εκ περιτροπής εργασίας και της διεύρυνσης των ευέλικτων μορφών απασχόλησης.

Ταυτόχρονα, το δημόσιο χρέος της χώρας τείνει να γίνει ανεξέλεγκτο, ενώ οι δανειακές της ανάγκες αναφέρονται πλέον σε δυσθεώρητα ποσά. Οι πλέον πρόσφατες εκτιμήσεις αναφέρουν ότι για το 2010 και μόνο, το ποσόν που θα χρειαστεί η χώρα είναι περίπου 75 δις. ευρώ, αρκετά περισσότερα από τα 25 δις. ευρώ του συμφωνηθέντος «πακέτου» βοήθειας. Κατά πάσα πιθανότητα, η Ελλάδα θα χρειαστεί πέντε χρόνια για τη μείωση του ελλείμματός της κάτω από το 3% του ΑΕΠ.

Σε αυτό το διάστημα, οι πληρωμές για τόκους θα ανέλθουν από το 5% του ΑΕΠ στο 8,4% του ΑΕΠ, αντανακλώντας το μεγαλύτερο κόστος της έκδοσης νέων δανείων για την αναχρηματοδότηση των παλαιών. Για να αντισταθμιστεί αυτό το κόστος, θα χρειαστούν περαιτέρω περικοπές δημοσίων δαπανών

Για το Πρόγραμμα Σταθερότητας και τα οικονομικά μέτρα

Η κυβέρνηση, σε ευθεία αντίθεση με τις προεκλογικές της εξαγγελίες και δεσμεύσεις, επικαλούμενη τις συνθήκες δημοσιονομικής και οικονομικής κατάρρευσης της χώρας τις οποίες και κλήθηκε να αντιμετωπίσει λόγω των αποτυχημένων και «εγκληματικών» πολιτικών της Κυβέρνησης της Ν.Δ., ακολουθεί μια ταξικά και κοινωνικά άδικη πολιτική.

Το Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα Σταθερότητας, το οποίο βασίζεται σε μια ακραία και απόλυτα αντικοινωνική νεοφιλελεύθερη λογική ως προς τη διατήρηση του Ευρώ, γίνεται ουσιαστικά θηλιά στο λαιμό της ελληνικής οικονομίας, απαιτώντας να ληφθούν τα πιο ανάλογα και σκληρά αντιλαϊκά μέτρα, προκειμένου η χώρα μας να μείνει στην τροχιά της ΟΝΕ και να προσαρμόσει τα δημοσιονομικά της μεγέθη στις απαιτήσεις των Βρυξελλών.

Η εκτίναξη του δημόσιου ελλείμματος στο 12.7% του ΑΕΠ, είχε σαν αποτέλεσμα την επιβολή ουσιαστικά από την Ε.Ε. του εθνικού «Προγράμματος Σταθερότητας και Ανάπτυξης», όπου ο κύριος στόχος του είναι η σκληρή δημοσιονομική προσαρμογή για τη μείωση του ελλείμματος στο 3% μέχρι το 2012, με υπέρογκη αύξηση της φορολογίας για τους εργαζόμενους και δραστική περικοπή των κρατικών δαπανών, πολλών εκ των οποίων αφορούν το όποιο κοινωνικό κράτος έχει απομείνει.

Σήμερα γίνεται κατανοητό ότι το Κυβερνητικό Πρόγραμμα Σταθερότητας αλλά και τα πρωτοφανή μέτρα μείωσης των μισθών στο δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα και παγώματος των συντάξεων, που εξαγγέλθηκαν την 3η Μαρτίου είναι ιδιαίτερα σκληρά για την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα.

Θα μεταकुλιστούν και στον ιδιωτικό τομέα, μέσω μηδενικών ή πενιχρών αυξήσεων στις συλλογικές συμβάσεις εργασίας και ουσιαστικά εξωθούν τη χώρα σε πολύ μεγαλύτερη ύφεση. Παράλληλα ανοίγουν ένα ατελείωτο φαύλο κύκλο, που θα απαιτεί εντός ολίγου και άλλα αντικοινωνικά πακέτα μέτρων, ενώ οδηγούν στη διάλυση τον όποιο παραγωγικό ιστό έχει απομείνει στην οικονομία και υποθηκεύουν το μέλλον της για δεκαετίες. Τα μέτρα αυτά είναι εντελώς αμφίβολο εάν και κατά πόσον επιμερίζονται δίκαια, εάν και κατά πόσον τελικά θα πληρώσουν οι έχοντες και κατέχοντες, εάν και κατά πόσον θα «αγγίξουν» το μεγάλο κεφάλαιο, τους φοροφυγάδες, τα golden boys και όλους όσους επί σειρά δεκαετιών έβγαλαν μαύρο χρήμα στις πλάτες του ελληνικού λαού και των εργαζομένων.

Παράλληλα, το ζήτημα της αδυναμίας δανεισμού της χώρας με λογικά επιτόκια για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους της, και το αίτημα για Ευρωπαϊκό σχέδιο διάσωσης με τη συμμετοχή του ΔΝΤ, προοιωνίζουν τον ορατό κίνδυνο για νέα πιο επώδυνα μέτρα.

Στις πρωτοφανείς αυτές για ευρωπαϊκή χώρα συνθήκες, πρωτόγνωρες ίσως μεταπολεμικά σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ο αγώνας των εργαζομένων και του συνδικαλιστικού κινήματος για μια προοδευτική διέξοδο από την κρίση είναι η μοναδική ελπίδα. Σήμερα δεν υπάρχουν μαγικά «μέτρα» ή «θαυματουργές» συνταγές που θα αφήσουν από τη μια τα πάντα άθικτα, τις διεθνείς κεφαλαιαγορές, τις νεοφιλελεύθερες μονεταριστικές δομές της Ε.Ε., τους διεθνείς και ευρωπαϊκούς «θεσμούς» κυριαρχίας του κεφαλαίου, την κυριαρχία του μεγάλου κεφαλαίου στη χώρα και την «πειθάρχηση» στις πιέσεις, και από την άλλη θα εφευρεθούν μέτρα που θα διασφαλίζουν μια ανώδυνη διέξοδο από την κρίση. Η λύση είναι στην προσπάθεια ανατροπής των πολιτικών αυτών, μέσα και από την ανατροπή των νεοφιλελεύθερων συσχετισμών, πολιτικών και οικονομικών, σε Ευρωπαϊκό και Διεθνές επίπεδο.

Η ανάγκη για προοδευτική διέξοδο από την κρίση και την ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας

Σήμερα είναι επιτακτική ανάγκη η άμεση ανάσχεση και ανατροπή της οικονομικής κρίσης στην Ελλάδα, η οποία προϋποθέτει μια σειρά από μέτρα, που θα ξεφεύγουν από τις αυστηρές απαιτήσεις του Συμφώνου Σταθερότητας και θα στοχεύουν στην σταθερή ενίσχυση της ζήτησης στην οικονομία, θα επικεντρώνουν στους εργαζόμενους και τα νοικοκυριά και θα προσπαθούν να αποκαταστήσουν τη δημοσιονομική ισορροπία όχι με επιπλέον φορολογικές επιβαρύνσεις αλλά με πραγματική αναδιανομή του εισοδήματος. Επίσης απαιτείται ένα συνεκτικό σχέδιο ενδυνάμωσης των προϋποθέσεων ανάπτυξης της οικονομίας και στήριξης της επενδυτικής δραστηριότητας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, προκειμένου η ελληνική οικονομία να αντιμετωπίσει τις προαναφερόμενες σοβαρές αρνητικές συνέπειες κατά το 2009 και τις σοβαρότερες κατά το 2010.

Για τα συνδικάτα, η οικονομική πολιτική πρέπει να δώσει άμεσα έμφαση στην Ανάπτυξη, κάτι που αφορά όχι μόνο την Ελλάδα αλλά και τα κράτη – μέλη της Ε.Ε. Απαιτείται επομένως, η άμεση απομάκρυνση της Ε.Ε. από την πιστή τήρηση του Συμφώνου Σταθερότητας, το οποίο με τη νεοφιλελεύθερη λογική του δημιουργεί και αναπαράγει τα αδιέξοδα της κρίσης.

Είναι πια φανερό ότι η βίαια αναδιανομή εισοδημάτων και εξουσιών που πέτυχαν οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές υπέρ του κεφαλαίου, επιτάχυνε και επιδείνωσε την κρίση. Η απορρύθμιση απογείωσε εντελώς τους μηχανισμούς μεγιστοποίησης του κέρδους, οδήγησε στην ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση των δημόσιων αγαθών, ενέτεινε την υπερχρέωση πολλών νοικοκυριών για την κάλυψη βασικών αναγκών τους, και κατέστησε την αγορά εργασίας μια ανεξέλεγκτη ζούγκλα.

Για το συνδικαλιστικό κίνημα, μια εναλλακτική, από τη σκοπιά των εργαζόμενων, διέξοδος από την κρίση, πρέπει απαραίτητα να συνδέεται με επιτακτική ανάγκη για άμεση ανασυγκρότηση της παραγωγικής βάσης της χώρας, η οποία με τη σειρά της θα συμβάλλει στο στόχο της πλήρους απασχόλησης και μέσα από την αναβάθμιση των τεχνολογικών και οργανωτικών υποδομών, θα καταστεί δυνατή και η αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας.

Η διεύρυνση της παραγωγικής βάσης της χώρας μας στις νέες συνθήκες, πρέπει να είναι συμβατή με τις αρχές της αειφορίας και προστασίας του περιβάλλοντος, να αναζητήσει μια δική της παραγωγική εξειδίκευση, και να ακολουθήσει μια στρατηγική μέσα από την οποία θα προσδιορίζεται η «παραγωγική» της ταυτότητα μέσα στην παγκόσμια αγορά. Να αναδείξει με άλλα λόγια το δικό της συγκριτικό πλεονέκτημα και προβάδισμα στο τεχνολογικό, πολιτιστικό, εκπαιδευτικό, ερευνητικό πεδίο.

Η παραγωγική ανασυγκρότηση, συνδέεται άρρηκτα με έναν αναβαθμισμένο ρόλο της Παιδείας και της Έρευνας καθώς και με την αναδιανομή των εισοδημάτων αλλά και με τη λειτουργική

ανακατανομή των κοινωνικών πόρων υπέρ των νέων προτεραιοτήτων: της παιδείας, της έρευνας, του οικολογικού, του ενεργειακού και του παραγωγικού μετασχηματισμού και των υποδομών που αυτοί απαιτούν.

Για όλα αυτά, απαιτείται η επανάκτηση του δημόσιου – κοινωνικού τομέα και η λειτουργία του, σε μια νέα σύγχρονη, αποτελεσματική, παραγωγική βάση μακριά από τα μέχρι σήμερα αποτυχημένα πελαταικά πρότυπα. Σε στρατηγικούς τομείς όπως η ενέργεια, τηλεπικοινωνίες, μεγάλες υποδομές, υπάρχει η ανάγκη δράσης του δημόσιου τομέα με δυνατότητες διεθνούς συνεργασίας και παρουσίας.

Απαιτείται ταυτόχρονα ένα νέο χρηματοπιστωτικό σύστημα που θα υπηρετεί αυτούς τους στόχους, μια δημόσια διοίκηση που θα προσφέρει πραγματικά δημόσιες υπηρεσίες και βέβαια απαιτείται ένα σύγχρονο κράτος, με νέους θεσμούς, με μια νέα σχέση με την κοινωνία.

Τα παραπάνω μπορούν να αποτελέσουν τον πυρήνα μιας εναλλακτικής στρατηγικής για την έξοδο από την κρίση και τη δημιουργία μιας νέας οικονομικής αναπτυξιακής πορείας.

Σε άμεσο χρόνο πάντως, τα συνδικάτα θα πρέπει να αγωνιστούν ώστε να μην υπάρξουν μέτρα φορολογικής επιβάρυνσης των μισθωτών και των συνταξιούχων καθώς επίσης και να αποκατασταθεί η ισορροπία στη πραγματική φορολογική επιβάρυνση των εισοδημάτων από εργασία και επιχειρηματική δραστηριότητα. Η αποκατάσταση της ανισοκατανομής του εισοδήματος και η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και της εισφοροδιαφυγής αποτελούν βασικές πηγές χρηματοδότησης για την αύξηση των δημοσίων και κοινωνικών δαπανών που θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας και θα αποκαταστήσουν, στον βαθμό που τις αφορά, τις κοινωνικο-οικονομικές ανισότητες. Ταυτόχρονα, απαιτούνται συγκεκριμένα μέτρα στήριξης της χρηματοοικονομικής, καθώς και της επενδυτικής δραστηριότητας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων παράλληλα με μέτρα εισοδηματικής στήριξης των δανειοληπτών (νοικοκυριά). Είναι πλέον πασιφανές ότι οι ΜΜΕ πιέζονται σοβαρά από την έλλειψη ρευστότητας λόγω της περιορισμένης χρηματοδότησής τους από τις τράπεζες, καθώς και από την μείωση του κύκλου εργασιών, που κατά το 2010 οι δύο αυτοί παράγοντες θα επιδεινωθούν και θα οδηγήσουν στην μείωση των επενδύσεων, στην αδυναμία ανταπόκρισής τους προς τους προμηθευτές τους, στην μείωση της απασχόλησης και στην αύξηση της ανεργίας.

Παράλληλα τα μέτρα αντιμετώπισης της οικονομικής κρίσης και ύφεσης στην Ελλάδα, απαιτείται βραχυπρόθεσμα να εστιάζονται στην αποκατάσταση των μακροοικονομικών και κοινωνικών της ανισορροπιών με κινητήριο μοχλό την αναδιανομή του εισοδήματος και μεσο-μακροπρόθεσμα απαιτείται να εστιάζονται στην αντιμετώπιση των διαρθρωτικών της προβλημάτων, με την άσκηση δημόσιων πολιτικών ανάπτυξης, ενίσχυσης της συνολικής ζήτησης, της καινοτομικής παραγωγικής και τεχνολογικής βάσης στον πρωτογενή, δευτερογενή και τριτογενή τομέα της οικονομίας, καθώς και αντικατάστασης του μοντέλου αποκρατικοποιήσεων και ιδιωτικοποιήσεων των δημοσίων επιχειρήσεων, ως μοντέλου μη ορθολογικής διαχείρισης των πόρων με αναπτυξιακή και κοινωνική αποτελεσματικότητα από το μοντέλο των επιχειρήσεων δημοσίου συμφέροντος.

Το κυβερνητικό πρόγραμμα σταθερότητας και οι κατευθύνσεις του, δυστυχώς δεν στοχεύουν στην αντιμετώπιση των διαρθρωτικών προβλημάτων της ελληνικής οικονομίας, που η οικονομική κρίση ανέδειξε και η βελτίωση του επιπέδου της διαρθρωτικής της ανταγωνιστικότητας αλλά στην μείωση του κόστους εργασίας, με κινητήριους μοχλούς την απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων, την συρρίκνωση του εισοδήματος, την φορολογική επιβάρυνση και την αποδόμηση της κοινωνικής ασφάλισης και υγείας.

Η ανάγκη για ευρωπαϊκή δράση του ελληνικού συνδικαλιστικού κινήματος και αλλαγής προσανατολισμού των ευρωπαϊκών συνδικάτων

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, είναι πλέον εμφανής η ανάγκη συγκρότησης ενός αγωνιστικού συνδικαλιστικού μετώπου με τα συνδικάτα των άλλων χωρών. Στην κατεύθυνση αυτή το ελληνικό συνδικαλιστικό κίνημα συνολικά και η Ομοσπονδία μας ειδικότερα, πρέπει να αναπτύξουν ακόμα περισσότερο την ευρωπαϊκή τους συνδικαλιστική δράση και στρατηγική με παρεμβάσεις στις ευρωπαϊκές εξελίξεις.

Στο πλαίσιο αυτό είναι αναγκαίο ώστε τα συνδικάτα και η Ομοσπονδία μας:

- Να αναβαθμίσουν και να συνεχίσουν να παρέχουν πλήρη ενημέρωση στους Έλληνες εργαζόμενους για τις ευρωπαϊκές εξελίξεις, και να διαμορφώσουν από κοινού μαζί τους τις θέσεις του ελληνικού συνδικαλιστικού κινήματος και να τις θέσουν στην ΣΕΣ και στη UNI για αγώνα και διεκδίκηση, ιδιαίτερα στις νέες συνθήκες, τόσο της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο και της οικονομικής κρίσης και ύφεσης.
- Να αναπτύξουν άμεσα πρωτοβουλίες στο πλαίσιο της ΣΕΣ, της UNI και των άλλων ευρωπαϊκών συνδικαλιστικών οργανώσεων των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Νότιας Ευρώπης της Ανατολικής Ευρώπης και των Βαλκανίων, προκειμένου να προωθήσουν στην Ευρωπαϊκή ήπειρο ένα «μέτωπο της εργασίας» που θα αντισταθεί στις δυσμενείς εξελίξεις που σημειώνονται τα τελευταία είκοσι χρόνια, σε βάρος των εργαζομένων. Οι πρωτοβουλίες αυτές γίνονται αναγκαίες όσο ποτέ υπό το βάρος της οικονομικής κρίσης και ύφεσης και των μονεταριστικών πολιτικών που μετακυλύουν τις συνέπειες από τις πολιτικές εξόδου από την κρίση στους εργαζόμενους, τους ανέργους και τους συνταξιούχους.
- Να αναπτύξουν και να προωθήσουν τις σχέσεις με τους Έλληνες ευρωβουλευτές και τα πολιτικά κόμματα, προκειμένου οι θέσεις του ελληνικού συνδικαλιστικού κινήματος να μεταφέρονται συστηματικά και στα αντιπροσωπευτικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Να εντείνουν την αξιοποίηση της παρουσίας των εκπροσώπων τους, στις επιτροπές της ΣΕΣ και της ΟΚΕ (Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής).

Από την άλλη πλευρά, θα πρέπει να διεκδικήσουμε ώστε η ΣΕΣ και η UNI να ανταποκριθούν σε ένα νέο ταξικό αγωνιστικό ρόλο, που θα ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες των Ευρωπαίων εργαζομένων στις νέες συνθήκες που διαμορφώνονται και ο οποίος θα πρέπει:

- Να προωθήσει εντατικά και αποτελεσματικά τη συνεργασία και τη συνδικαλιστική δράση των συνδικάτων της Ευρωπαϊκής ηπείρου.
- Να διεκδικήσει και να διαπραγματευτεί με τα ευρωπαϊκά όργανα, τις θέσεις του ευρωπαϊκού συνδικαλιστικού κινήματος για την έξοδο από την οικονομική κρίση και ύφεση, την ανάπτυξη, την απασχόληση και το Κράτος-Πρόνοιας.
- Να κινητοποιήσει και να συντονίσει αγώνες ευρωπαϊκής εμβέλειας, ιδιαίτερα κατά την σημερινή περίοδο της οικονομικής κρίσης και ύφεσης, για την διεκδίκηση των ζητημάτων αιχμής του ευρωπαϊκού συνδικαλιστικού κινήματος: την αποτροπή των απολύσεων, την καταπολέμηση της ανεργίας, την αποτροπή της ευελιξίας στην απασχόληση, τις εργασιακές σχέσεις, τον χρόνο εργασίας και το εισόδημα, την αναδιανομή του εισοδήματος, την πραγματική σύγκλιση και την αύξηση των κοινωνικών δαπανών.

Οι άμεσοι στόχοι πάλης, οι διεκδικήσεις και τα αιτήματά μας

Η αντιμετώπιση της ύφεσης και της κρίσης με τις επιπτώσεις στην απασχόληση και την ανεργία είναι ζήτημα άμεσης προτεραιότητας για το συνδικαλιστικό κίνημα και την Ομοσπονδία μας.

Με δεδομένα τα σοβαρότατα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας η Κυβέρνηση με την επιτροπεία της Ε.Ε. της ΕΚΤ και του ΔΝΤ, αποφασίζει πρωτοφανή και σκληρά μέτρα που φορτώνουν τα βάρη της κρίσης στις πλάτες των εργαζομένων και της κοινωνίας, αφήνοντας στο απυρόβλητο αυτούς που πραγματικά φτάνει για την κρίση δηλαδή τις τράπεζες και τους οικονομικά ισχυρούς που αξιοποιούν την κρίση για να διατηρήσουν και να αυξήσουν τα υπερκέρδη και τα προνόμια τους.

Τα μέτρα που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης είναι άδικα και αντικοινωνικά και παρά τις αρνητικές επιπτώσεις που θα έχουν στο εισόδημά, στα εργασιακά και ασφαλιστικά μας δικαιώματά δεν πρόκειται να οδηγήσουν σε διέξοδο από την κρίση, στην ενίσχυση της ανάπτυξης και στη μείωση της Ανεργίας.

Το σταθεροποιητικό πρόγραμμα της Κυβέρνησης περιλαμβάνει πρόσθετα φορολογικά βάρη για τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους, δραματική μείωση των αποδοχών των εργαζομένων στις ΔΕΚΟ, σε πάγωμα και μείωση συντάξεων, κατάργηση Συλλογικών Συμβάσεων, ανατροπή του ασφαλιστικού συστήματος και αύξηση των ορίων ηλικίας, ελαστικές σχέσεις εργασίας και ιδιωτικοποιήσεις της κρατικής περιουσίας.

Αυτά τα νέα κοινωνικά άδικα μέτρα αμφισβητούν ιστορικές κατακτήσεις των εργαζομένων όπως ο 14ος μισθός, η προστασία από τις απολύσεις, η κατάργηση των Συλλογικών Διαπραγματεύσεων, η αύξηση της έμμεσης φορολογίας με αύξηση του ΦΠΑ και δημιουργούν ασφυκτικές καταστάσεις για ΟΛΟΥΣ τους εργαζόμενους.

Οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι και οι συνταξιούχοι δεν αντέχουν άλλες περικοπές. Δεν ευθυνόμαστε εμείς για την κρίση. Την ευθύνη έχουν οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές.

Απαιτείται αγωνιστική δράση δημοκρατική λειτουργία και ενότητα του συνδικαλιστικού κινήματος με αξιοπιστία, φερεγγυότητα και επεξεργασίες θέσεων της ΓΣΕΕ στους χώρους δουλειάς και στα Εργατικά Κέντρα με την ενεργοποίηση των Ομοσπονδιών, των Εργατικών Κέντρων των πρωτοβάθμιων Σωματείων και όλων των δυνάμεων της εργασίας.

Η Ομοσπονδία μας, μαζί με το σύνολο του συνδικαλιστικού κινήματος αγωνίζεται, διεκδικεί και απαιτεί ΑΜΕΣΑ:

- Να αποκρουστούν οι Νεοφιλελεύθερες πολιτικές που διευρύνουν την ύφεση, την ανεργία, την φτώχεια και τις κοινωνικές ανισότητες.
- Να εφαρμοσθεί μια διαφορετική οικονομική πολιτική, η οποία θα ενισχύει τα εισοδήματα και την πραγματική οικονομία, την ανάπτυξη και την δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, την δίκαιη αναδιανομή των φορολογικών βαρών, μια πολιτική που θα σέβεται τα οικονομικά, εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων και θα αντιμετωπίζει την κρίση με όρους κοινωνίας.
- Να παγώσουν οι ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ, να μειωθεί η ΑΝΕΡΓΙΑ, να αυξηθεί η ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ, να διπλασιαστεί η αποζημίωση των απολύσεων η οποία πρέπει να είναι αφορολόγητη.
- Ουσιαστικές αυξήσεις μισθών, ημερομισθίων, ιδιαίτερα των χαμηλόμισθων, με την υπογραφή μιας ικανοποιητικής ΕΓΣΣΕ και κλαδικών συλλογικών συμβάσεων
- Να αυξηθεί στο 80% το επίδομα ανεργίας και να διευρυνθεί ο χρόνος χορήγησης του.
- Να απορριφθούν οι συνταγές της λιτότητας, της περικοπής, των εργασιακών, οικονομικών και ασφαλιστικών μας δικαιωμάτων, να βελτιωθεί το βιοτικό και κοινωνικό επίπεδο των

- εργαζομένων, να προωθηθεί η αναγκαία σύγκλιση μισθών με αυτή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Να καταργηθούν οι επισφαλείς σχέσεις εργασίας και οι εργολαβίες, ώστε να τεθεί ΤΕΛΟΣ στον εργασιακό μεσαίωνα στη βάρβαρη εκμετάλλευση των εργαζομένων.
- Σταθερή δουλειά, με πλήρες ωράριο, αμοιβή και ασφάλιση για ΟΛΟΥΣ για να εξασφαλισθεί ένα δίκαιο και αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης αλλά και για να ΕΝΙΣΧΥΘΟΥΝ τα Ασφαλιστικά Ταμεία.
- Να πληρώσουν ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ οι έχοντες και κατέχοντες, οι φοροφυγάδες, οι φοροκλέπτες, οι «αεριτζήδες», οι εξωχώριες εταιρείες (off-shore).
- Να μην αυξηθούν τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, να μη μειωθούν οι συντάξεις γιατί δεν δίνουν ΚΑΜΙΑ ΛΥΣΗ στη βιωσιμότητα και την αποτελεσματικότητα του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης.
- Να θεσπιστούν νέοι πόροι ενίσχυσης και χρηματοδότησης του ασφαλιστικού συστήματος σύμφωνα με τις προτάσεις της ΓΣΕΕ, να εισπραχθούν τα βεβαιωμένα και καταλογισθέντα έσοδα των Ασφαλιστικών Ταμείων.
- Κατοχύρωση του δημόσιου κοινωνικού χαρακτήρα της ασφάλισης .
- Κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων.
- Δίκαιο φορολογικό σύστημα – κοινωνική δικαιοσύνη καμιά εξαίρεση εισοδήματος από οποιαδήποτε πηγή και αν προέρχεται.
- Να ενισχυθούν οι δαπάνες για την Υγεία, Παιδεία, Κοινωνική Πρόνοια και γενικά ο ρόλος του κοινωνικού κράτους
- Να αποκτήσει παρεμβατικό, ρυθμιστικό και ουσιαστικό ρόλο το κράτος και η Κυβέρνηση στο τραπεζικό - χρηματοοικονομικό σύστημα και τον έλεγχο στις στρατηγικής σημασίας επιχειρήσεις του δημοσίου.
- Να επιβάλουμε τη δίκαιη διανομή και αναδιανομή των Φορολογικών βαρών υπέρ των ασθενέστερων και οικονομικά αδύνατων.
- Το πρόγραμμα «Σταθερότητας και Ανάπτυξης» είναι αναγκαίο να μετατραπεί σε πρόγραμμα ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ – ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ!

Η Ομοσπονδία μας, σε συντονισμό με το συνδικαλιστικό κίνημα θα αγωνιστεί ώστε:

- Να μην εφαρμοστούν τα κοινωνικά άδικο οικονομικά μέτρα
- Να μην πληρώσουν την κρίση οι εργαζόμενοι.
- Την κρίση να πληρώσουν οι έχοντες και κατέχοντες, οι φοροφυγάδες, οι φοροκλέπτες.

Αξιώνουμε από την Κυβέρνηση, να ανακαλέσει τα κοινωνικά άδικο, μονομερή και αντιαναπτυξιακά μέτρα. Να ακολουθήσει μία άλλη πολιτική που θα έρχεται σε σύγκρουση με τις νεοφιλελεύθερες συνταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες έχουν βάλει στο στόχαστρο τους τα κοινωνικά θεμέλια των εργαζόμενων στην Ελλάδα και στην Ευρώπη και να ακολουθήσει έναν άλλο δρόμο διεξόδου από την κρίση με βασικό κριτήριο τις ανάγκες των εργαζομένων και της κοινωνίας.

Οικονομική Πολιτική

Διεκδικούμε και παλεύουμε για τη λήψη άμεσων μέτρων στην οικονομία που θα αντιμετωπίζουν τις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης και θα ανακουφίζουν τους εργαζόμενους, τους άνεργους, του συνταξιούχους και τα λαϊκά στρώματα και θα κινούνται στους παρακάτω άξονες:

A. Προστασία από τις καταχρηστικές και αντικοινωνικές συμπεριφορές των τραπεζών, όλων των δανειοληπτών, με πρόσθετα μέτρα.

Εφαρμογή της απόφασης του Α.Π. για επιβολή «πλαφόν» στα επιτόκια των καταναλωτικών δανείων και καρτών.

Νομοθέτηση πλαισίου ατομικού πτωχευτικού δικαίου.

Νομοθετική υποχρέωση των τραπεζών για μείωση των επιτοκίων και των περιθωρίων σε επίπεδα πριν την έλευση της κρίσης.

Ενίσχυση των δανειοληπτών με χαμηλά εισοδήματα με ανάληψη από το δημόσιο μέρους των

δόσεων ως εγγύηση της παρεχόμενης ρευστότητας και αποπληρωμή μέσω της φορολογίας με όρους (διάρκεια επιτόκιο) που θα ανακουφίζουν ουσιαστικά τα νοικοκυριά.

Β. Σταθεροποίηση του τραπεζικο-πιστωτικού συστήματος με κοινωνικό έλεγχο, όχι με τη «διάσωση» των μεγαλομετόχων και των τραπεζιτών από τους φορολογούμενους. Η συμμετοχή του δημοσίου για την ενίσχυση της κεφαλαιακής επάρκειας των Τραπεζών θα πρέπει να συνοδεύεται υποχρεωτικά με ιδιοκτησιακό μερίδιο με στόχευση τον έλεγχο της Εθνικής Τράπεζας μαζί με τα ασφαλιστικά ταμεία ως «εργαλείο» παρέμβασης για την πολιτική αρμοδιοτήτων και ανάπτυξης για ολόκληρο το χρηματοπιστωτικό σύστημα με την συνεπικουρία της Αγροτικής Τράπεζας και του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου.

Γ. Στοχευόμενες κρατικές ενισχύσεις για τη στήριξη των ΜΜΕ, τομέων και κλάδων της ελληνικής οικονομίας που απειλούνται από την χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση (π.χ. Τουρισμός, Κλωστοϋφαντουργία, κ.ά.).

Δ. Εξασφάλιση της περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων με τον προγραμματισμό της επιστροφής επενδύσεων σε τίτλους σίγουρης και σταθερής απόδοσης και την κάλυψη των απωλειών που οφείλονται στην οικονομική κρίση. Ειδικότερα για τα ασφαλιστικά ταμεία απαιτείται:

- Συνεπής και συστηματική χρηματοδότηση του κράτους προς τα Ταμεία Υγείας και Κοινωνικής Ασφάλισης και όχι εφαρμογή της πολιτικής εξοικονόμησης πόρων που αποβλέπει να καλύψει την υποχρηματοδότηση του κράτους με επιδείνωση των όρων, των προϋποθέσεων και του επιπέδου των υγειονομικών και κοινωνικο-ασφαλιστικών παροχών.
- Σαφής και νομοθετημένη εγγύηση, από το Κράτος, του συνόλου των κατατεθειμένων στο τραπεζικό σύστημα (Τράπεζα της Ελλάδος) διαθεσίμων των ασφαλιστικών Ταμείων.
- Απαιτείται σαφής και άμεση παρέμβαση της Πολιτείας, ώστε να απαγορευθεί η ρευστοποίηση, σε ολόκληρη τη διάρκεια της κρίσης, από οποιονδήποτε ασφαλιστικό φορέα, μετοχικών ή ομολογιακών αξιών.
- Παράλληλα προς την πιο πάνω απαγόρευση, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα άμεσης συνδρομής (μέσω τόκου δανεισμού) από τον κρατικό προϋπολογισμό, προς τους ασφαλιστικούς φορείς που αντιμετωπίζουν ή πρόκειται να αντιμετωπίσουν προβλήματα ρευστότητας.
- Να απαγορευτεί να χρησιμοποιηθούν τα ταμειακά διαθέσιμα οποιουδήποτε Τομέα των νέων (υπέρ) Ταμείων, για την κάλυψη αντίστοιχων ταμειακών αναγκών άλλου τομέα του ίδιου(υπέρ) Ταμείου.
- Ανεύρεση νέων πόρων για την χρηματοδότηση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και τη δημιουργία ασφαλιστικού αποθεματικού για την μακροχρόνια βιωσιμότητα και κοινωνική αποτελεσματικότητα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.
- Να υπάρξει τροποποίηση της ισχύουσας νομοθεσίας στα σημεία που αυτή: α) Απαγορεύει τις καταθέσεις προθεσμίας σε ποσοστό άνω του 1% των διαθεσίμων των ασφαλιστικών Φορέων και β) Επιτρέπει τις επενδύσεις σε σύνθετα (δομημένα) ομόλογα σε ποσοστό 2% των διαθεσίμων των Ταμείων (επιβάλλεται η ολοσχερής απαγόρευση των επενδύσεων των ασφαλιστικών Ταμείων σε παρόμοια προϊόντα).

Ε. Ενίσχυση της προστασίας των ανέργων με την αύξηση του επιδόματος ανεργίας στο 80% του μισθού ασφαλείας και επιμήκυνση της διάρκειας καταβολής του.

ΣΤ. Αύξηση των κοινωνικών δαπανών για την υγεία και για την ουσιαστική ανασύσταση του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Υλοποίηση προγράμματος επέκτασης των δικτύων δημοσίων μεταφορών στις πόλεις ώστε να μειωθούν δραστικά οι δαπάνες μετακίνησης των εργαζομένων και να ενισχυθεί η εξοικονόμηση ενέργειας. Αύξηση των δαπανών για την Παιδεία στο 5% του ΑΕΠ και στο % για την Έρευνα. Ενίσχυση των κονδυλίων για τα προγράμματα πρόνοιας και κοινωνικής προστασίας.

Ζ. Έκτακτα και μόνιμα εισοδηματικά μέτρα για τους χαμηλοσυνταξιούχους και χαμηλόμισθους και τ' αντίστοιχα νοικοκυριά που βρίσκονται κάτω από τα όρια φτώχειας.

Η. Απαγόρευση των απολύσεων - διαθεσιμότητας για το διάστημα που θα διαρκεί η οικονομική κρίση. Ποινές για τους εργοδότες που επιβάλλουν υποχρεωτικές άδειες άνευ αποδοχών υπό την απειλή της απόλυσης. Στελέχωση και ενεργοποίηση όλων των ελεγκτικών μηχανισμών επιθεωρήσεων εργασίας για την αυστηρή εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας και της διασφάλισης των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Αυστηρός έλεγχος των στελεχών της επιθεώρησης εργασίας ώστε να υπηρετούν με συνέπεια τα καθήκοντά τους. Απαιτείται, εξάλλου, να εφαρμοστούν έκτακτα μέτρα για την ενίσχυση των ανέργων, των χαμηλόμισθων και των χαμηλοσυνταξιούχων:

Η ανάπτυξη με ταχείς ρυθμούς της προηγούμενης περιόδου έχει οδηγήσει στην εντυπωσιακή αναδιανομή εισοδήματος προς όφελος των ανώτερων εισοδηματικών κατηγοριών, με την παράλληλη επιβάρυνση των μισθωτών και των χαμηλών εισοδημάτων, αλλά και την εξασθένηση της δυνατότητας της οικονομίας και της κοινωνίας να αντιμετωπίσουν την δυσμενή διεθνή οικονομική κρίση. Το μεγαλύτερο μέρος της μεταφοράς εισοδήματος προς τα πιο εύπορα στρώματα του πληθυσμού οδηγήθηκε σε καταναλωτικές δαπάνες και στην αύξηση των περιουσιακών στοιχείων και μικρό μόνο μέρος στην αύξηση των παραγωγικών και τεχνολογικών επενδύσεων, των αναπτυξιακών και κοινωνικών υποδομών.

Στήριξη της Ανάπτυξης

Για την στήριξη της ανάπτυξης διεκδικούμε τα εξής μέτρα:

A. Αξιοποίηση των δυνατοτήτων άντλησης κεφαλαίων από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων για την πραγματοποίηση επενδύσεων σε υποδομές για την οικονομία, την κοινωνία, το περιβάλλον, τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και τις νέες πράσινες δραστηριότητες (π.χ. εξοικονόμηση ενέργειας στα κτίρια, τη βιολογική γεωργία, την βελτίωση των ενεργειακών δικτύων, τη σωστή διαχείριση των υδάτινων πόρων, κλπ.)

B. Χρηματοπιστωτική στήριξη από την Ευρωπαϊκή Ένωση των οικονομιών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, προκειμένου να ελαχιστοποιηθούν οι επιπτώσεις εμβάθυνσης της οικονομικής κρίσης στα άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (χρηματοπιστωτική ρευστότητα, εξαγωγές, ξένες άμεσες επενδύσεις).

Γ. Αναθεώρηση με γενναία αύξηση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων για το 2010 και ισόρροπη κατανομή του ώστε να ενισχυθεί η περιφερειακή και τοπική ανάπτυξη.

Δ. Επιτάχυνση της επεξεργασίας των μέτρων των επιχειρησιακών προγραμμάτων του ΕΣΠΑ, τα οποία όχι απλώς καθυστερούν αλλά έχει χαθεί πολύτιμος χρόνος. Προσπάθεια να μη χαθούν πολύτιμοι πόροι εξαιτίας των γραφειοκρατικών ανεπαρκειών.

Ε. Ουσιαστική αναπροσαρμογή του συμφώνου σταθερότητας με εξαίρεση από τον υπολογισμό των ελλειμμάτων των Δημοσίων επενδύσεων και των δαπανών για την Υγεία, Πρόνοια, Παιδεία, αειφόρο ανάπτυξη ώστε να μετατραπεί οργανικά σε σύμφωνο ανάπτυξης, απασχόλησης και κοινωνικής προστασίας με υιοθέτηση δεικτών (π.χ. ανεργίας, φτώχειας) που θ' αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του.

Z. Αντιμετώπιση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι επιχειρήσεις με την ενίσχυσή τους κατά προτεραιότητα μέσω των Περιφερειακών Επιχειρησιακών Προγραμμάτων του ΕΣΠΑ, ώστε να συνδέεται η βιωσιμότητά τους και η διατήρηση της απασχόλησης, με την αναβάθμιση των προϊόντων και των μεθόδων παραγωγής τους, καθώς και απαγόρευση των απολύσεων στις επιχειρήσεις που χρηματοδοτούνται από το ΕΣΠΑ και από οποιοδήποτε άλλο πρόγραμμα ενίσχυσης (π.χ. ασφαλιστικών εισφορών, κλπ.) που εξαγγέλλεται ή θα εξαγγελθεί.

H. Εξασφάλιση και επιτάχυνση της υλοποίησης σε περιφερειακό, τοπικό και εθνικό επίπεδο των προγραμμάτων προστασίας του περιβάλλοντος και αντιμετώπισης των κλιματικών αλλαγών, που

αποτελούν παράγοντες αύξησης της απασχόλησης και ενίσχυσης της οικονομικής δραστηριότητας.

Θ. Επενδύσεις στη βιομηχανία της ενέργειας ιδίως στις «πράσινες» και εναλλακτικές μορφές με αιχμή τη ΔΕΗ της οποίας ο δημόσιος χαρακτήρας δεν επιτρέπεται ν' αμφισβητηθεί είτε από διοικητικές κυβερνητικές αποφάσεις που κυριολεκτικά την ληλατούν (καθορισμός της οριακής τιμής συστήματος) ή την χρησιμοποιούν για να ενισχύουν την κερδοφορία των ιδιωτών φορτώνοντας τα βάρη μέσω αυτής στους πολίτες - καταναλωτές υπονομεύοντας ταυτόχρονα τα επενδυτικά της προγράμματα και στην ουσία το μέλλον της.

Ι. Πάγωμα ή και μείωση τιμολογίων των ΔΕΚΟ και των επιχειρήσεων του Δημοσίου (ΔΕΗ, Διόδια, Συγκοινωνίες - Μεταφορές, κ.ά.).

Για την ενίσχυση των διαρθρωτικών μεσοπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων πολιτικών θα πρέπει να υπάρξει σχεδιασμός και υλοποίηση μιας ισχυρής στρατηγικής παρέμβασης, ε στόχο τη διαμόρφωση ενός αποτελεσματικού πλαισίου πολιτικών για τη βιώσιμη ανάπτυξη και την ταχεία οικοδόμηση εργαλείων που θα ενισχύσουν αποφασιστικά την οικονομία της γνώσης:

Α. Επεξεργασία και υλοποίηση ενός εθνικού στρατηγικού προγράμματος για τους παραγωγικούς τομείς της ελληνικής οικονομίας, ειδικότερα για την μεταποίηση και την αγροτική οικονομία, ώστε να αναβαθμιστούν παραδοσιακοί κλάδοι και να αναπτυχθούν νέοι, ικανοί να στηρίζουν την απασχόληση και να συμβάλουν στην εξισορρόπηση των εξωτερικών συναλλαγών της οικονομίας και να δημιουργήσουν συνθήκες διαρθρωτικής ανταγωνιστικότητας στην ελληνική οικονομία.

Β. Αντικατάσταση του μοντέλου των αποκρατικοποιήσεων και ιδιωτικοποιήσεων των δημοσίων επιχειρήσεων, ως μοντέλου μη ορθολογικής διαχείρισης των πόρων με αναπτυξιακή και κοινωνική αποτελεσματικότητα, από το μοντέλο των επιχειρήσεων δημοσίου συμφέροντος που θα λειτουργούν στα πλαίσια ενός σύγχρονου κοινωνικού - οικονομικού χώρου ο οποίος θα παρέχει υπηρεσίες και αγαθά οιονεί κοινωνικά.

Γ. Εξασφάλιση του σεβασμού των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων στην «αγορά» εργασίας. Αύξηση των δαπανών για τις πολιτικές απασχόλησης και εξασφάλιση της αποτελεσματικής λειτουργίας των υπηρεσιών του ΟΑΕΔ.

Δ. Αύξηση των δαπανών για την εκπαίδευση και εμπλοκή των τριτοβάθμιων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων στην επεξεργασία των στρατηγικών για την οικονομία, την κοινωνία, το περιβάλλον και τις κλιματικές αλλαγές.

Ε. Ενίσχυση της εμπλοκής των αντιπροσωπευτικών και κοινωνικών φορέων ανά περιφέρεια στο σχεδιασμό της περιφερειακής ανάπτυξης και των πολιτικών για την υποστήριξη των παραγωγικών τομέων της περιφέρειας. Προγραμματισμός και υλοποίηση για κάθε περιφέρεια της χώρας αναπτυξιακών προγραμμάτων με στόχο τις κατευθύνσεις και τις πολιτικές βιώσιμης και καινοτομικής ανάπτυξης.

Στ. Ενίσχυση των δομών στήριξης και ενδυνάμωσης της επενδυτικής δραστηριότητας των ΜΜΕ σχετικά με την καινοτομία, την τεχνολογική ανανέωση και τη δημιουργία περιφερειακών αναπτυξιακών δομών και κλαδικών σχηματισμών (ολοκληρωμένα συμπλέγματα δραστηριοτήτων).

Ζ. Προγραμματισμός και υλοποίηση ενός εθνικού στρατηγικού προγράμματος για την ενέργεια, το περιβάλλον την κλιματική αλλαγή και τους φυσικούς πόρους.

Η. Προγραμματισμός της αξιολόγησης των πολιτικών που υλοποιούνται από τα Επιχειρησιακά Προγράμματα του ΕΣΠΑ, ώστε να γίνονται αποφασιστικές τροποποιήσεις οι οποίες θα βελτιώσουν την αποτελεσματικότητά τους.

Οι προτάσεις και τα αιτήματα του συνδικαλιστικού κινήματος των δυνάμεων της εργασίας για

άμεσα μέτρα, για αναπτυξιακές παρεμβάσεις και για μακροχρόνια προγράμματα βιώσιμης και καινοτομικής ανάπτυξης, βασίζονται στην επίγνωση της ανάγκης να εξασφαλιστούν οι κύριες λειτουργίες της οικονομίας, να υλοποιηθούν μέτρα που σέβονται τις μακροοικονομικές, δημοσιονομικές και κοινωνικές ισορροπίες, να προβλεφθεί η ενίσχυση των χαμηλόμισθων, των χαμηλοσυνταξιούχων και των ανέργων καθώς και της τεχνολογικής και παραγωγικής αναβάθμισης των επιχειρήσεων και της ελληνικής οικονομίας.

Βασίζονται όμως και σε ορισμένες διαπιστώσεις που σήμερα πλέον, με το ξέσπασμα μιας από τις πλέον σοβαρές οικονομικές κρίσεις της ιστορίας του καπιταλισμού, είναι ορατές σε όλους. Η επέκταση της λογικής της αγοράς σε όλες τις οικονομικές δραστηριότητες έχει αποβεί μοιραία για τις κοινωνικές αλλά και τις οικονομικές ισορροπίες, η γιγαντιαίων διαστάσεων αναδιανομή του εισοδήματος προς όφελος των πλουσίων αυτονομήθηκε πλήρως από την πραγματική οικονομία, και η προσφυγή σε δημόσιες πολιτικές και στον δημόσιο σχεδιασμό βασικών επιλογών για την οικονομία και την κοινωνία είναι η μόνη οδός για να αποφευχθούν οι διαδοχικές καταρρεύσεις τόσο των κεντρικών, όσο και των περιφερειακών και τοπικών οικονομιών.

Κατά συνέπεια, η αρνητική εξέλιξη του ΑΕΠ, η αύξηση και η διατήρηση της ανεργίας σε υψηλά επίπεδα, το έλλειμμα ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας και η ένταση των εισοδηματικών και κοινωνικών ανισοτήτων στην Ελλάδα, επιβάλλουν στην οικονομική πολιτική της χώρας μας, για την αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων, να θέσει ως άμεση προτεραιότητα στον προσανατολισμό πέντε άξονες.

- Την επιδίωξη της πραγματικής σύγκλισης με επιδίωξη ταχύτερης συσσώρευσης παραγωγικού κεφαλαίου και αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών.
- Την αύξηση του ρυθμού ανάπτυξης μέσω της αύξησης της εσωτερικής ζήτησης η οποία θα δώσει την δυνατότητα εισαγωγής τεχνολογικών και οργανωτικών καινοτομιών στις εργασιακές διαδικασίες για την αύξηση της παραγωγικότητας
- Την βελτίωση της διαρθρωτικής ανταγωνιστικότητας όχι μέσω των αποτυχημένων πολιτικών της ευελιξίας της αγοράς εργασίας και της μείωσης του κόστους εργασίας αλλά μέσω της ποιοτικής αναβάθμισης των προϊόντων και των υπηρεσιών έτσι ώστε να υπάρξει βελτίωση στο εξωτερικό εμπόριο, επομένως και στην εξωτερική ζήτηση της οποίας η συμβολή στο ΑΕΠ είναι αρνητική. Αυτό δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς την πραγματοποίηση διαρθρωτικών αλλαγών στο παραγωγικό και τεχνολογικό σύστημα έτσι ώστε να βελτιωθούν οι μακροχρόνιες δυνατότητες της ελληνικής οικονομίας Στην Ελλάδα έχει επικρατήσει ένα είδος προνομιακής επιχειρηματικότητας, που βασίζεται στην διαρκή παροχή διευκολύνσεων και επιδοτήσεων εκ μέρους του Κράτους και στην διαρκή αναδιανομή του εισοδήματος σε όφελος των κερδών. Η ελληνική οικονομία χρειάζεται, όμως, την μετάβαση από την προνομιακή στην παραγωγική επιχειρηματικότητα, δηλαδή την επιχειρηματικότητα που επιδιώκει την αύξηση της κερδοφορίας διαμέσου της αύξησης της παραγωγικότητας του κεφαλαίου, και όχι της μείωσης του εισοδηματικού μεριδίου των εργαζομένων. Η μετάβαση αυτή είναι απαραίτητη για την επίτευξη του στόχου της διαρθρωτικής ανταγωνιστικότητας.
- Διαρκής αναβάθμιση της θέσης της εργασίας. Η αναπτυξιακή στρατηγική στην Ελλάδα οφείλει να στηριχθεί στην μετάβαση της οικονομίας της γνώσης και την ανάπτυξη σύγχρονων μορφών καινοτομικών και τεχνολογικών διαστάσεων.

Φορολογικό σύστημα

Το φορολογικό σύστημα και η κοινωνική πολιτική αποτελούν μηχανισμούς αναδιανομής του εισοδήματος σε χρήμα και σε είδος. Ειδικότερα στην Ελλάδα, το φορολογικό σύστημα αποτελεί μηχανισμό ανισοκατανομής του εισοδήματος σε βάρος της μισθωτής εργασίας και σε όφελος των ανώτερων εισοδηματικών στρωμάτων του πληθυσμού. Είναι χαρακτηριστικό ότι το 2009 οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι κατέβαλαν ως άμεση φορολογία 10,8 δις ευρώ, ενώ οι επιχειρήσεις κατέβαλαν ως άμεση φορολογία ,8 δις ευρώ.

Το συνδικαλιστικό κίνημα για την αποτροπή συνέχισης της ανισοκατανομής του εισοδήματος σε βάρος της μισθωτής εργασίας, διαμέσου του φορολογικού συστήματος, η οποία έχει ενταθεί τα τελευταία χρόνια, διεκδικεί:

- Αφορολόγητο όριο στα 15000 ευρώ, προσαυξανόμενο ανάλογα με την οικογενειακή κατάσταση κατά 5000 ευρώ για κάθε προστατευόμενο μέλος.
- Μείωση συντελεστών ΦΠΑ στα είδη λαϊκής κατανάλωσης.
- Ενιαία προοδευτική φορολογία για όλες τις κατηγορίες και πηγές εισοδημάτων και χορηγιών.
- Ετήσια τιμαριθμική αναπροσαρμογή και αναδιάρθρωση φορολογικής κλίμακας και κλιμακίων για όλες τις κατηγορίες και πηγές εισοδημάτων και χορηγιών.
- Αντιστροφή της σχέσης άμεσων και έμμεσων φόρων.
- Ουσιαστική και άμεση δράση στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, της φοροαποφυγής και της φοροκλοπής καθώς και τον αυστηρό έλεγχο συναλλαγών και επιχειρήσεων με offshore εταιρείες.
- Ουσιαστικές και σημαντικές φορολογικές ελαφρύνσεις για τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους, προκειμένου να αναπληρώσουν τα φορολογικά βάρη που επωμίσθηκαν από την αύξηση της άμεσης και της έμμεσης φορολογίας και των εισοδηματικών απωλειών που υπέστησαν τα τελευταία έτη.
- Εφαρμογή των εκπτώσεων από τα έξοδα στο ύψος του 100% των δαπανών (ιατρικές και νοσοκομειακές δαπάνες, ενοίκια, ενοίκια και δίδακτρα παιδιών που σπουδάζουν, τόκοι για την αγορά πρώτης κατοικίας) καθώς και τις δαπάνες των ατόμων με αναπηρία.
- Κατάργηση του ειδικού τρόπου φορολόγησης ορισμένων κατηγοριών εισοδήματος και ένταξη ΟΛΩΝ στην ενιαία κλίμακα εισοδήματος.
- Ουσιαστική εφαρμογή του πόθεν έσχες, με αναφορά στην αγορά ομολόγων έντοκων γραμματίων, αγορά μετοχών, κεφάλαιο ίδρυσης και αύξησης κεφαλαίου ΑΕ και ΕΠΕ, καθορισμός κριτηρίων πολυτελούς διαβίωσης, ονομαστικοποίηση όλων των μμετοχών.
- Επανεξέταση προς την κατεύθυνση της κατάργησης των φοροαπαλλαγών στις επιχειρήσεις.
- Μείωση των έμμεσων φόρων, ιδιαίτερα εκείνων που βαρύνουν την κατανάλωση χαμηλού εισοδήματος νοικοκυριών. Μηδενικός συντελεστής ΦΠΑ στα βιβλία, στα σχολικά είδη και στα φάρμακα.
- Αξιοποίηση του μηχανογραφικού συστήματος και των νέων τεχνολογιών, διαχρονική σταθερότητα, απλούστευση και κωδικοποίηση της φορολογικής νομοθεσίας.
- Ενίσχυση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης με νέους πόρους, κυρίως, διαμέσου της αναδιανομής του εισοδήματος.

Η περαιτέρω συμπίεση των εισοδημάτων των μισθωτών και συνταξιούχων καθώς και του επιπέδου των παροχών κοινωνικής προστασίας δεν μπορεί να συνεχιστεί. Γι' αυτό οι διεκδικήσεις μας επιβάλλεται να εστιάζονται στην κοινωνική απαίτηση ενίσχυσης των εισοδημάτων της μισθωτής εργασίας και της χρηματοδότησης του συστήματος κοινωνικής προστασίας.

Κοινωνική Ασφάλιση

Τα τελευταία χρόνια σε αρκετές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αφετηρία την υπόθεση ότι η «γήρανση του πληθυσμού αποτελεί τη γενεσιουργό αιτία των ελλειμμάτων των συνταξιοδοτικών ταμείων» υιοθετήθηκαν πολιτικές υλοποίησης των παραμετρικών αλλαγών (αύξηση ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης, μείωση παροχών, αύξηση εισφορών) με στόχο την «αποφυγή επιδείνωσης των δημοσίων οικονομικών τους και επιβράδυνσης του ρυθμού οικονομικής τους ανάπτυξης στο μέλλον με τη μεταφορά πόρων από την χρηματοδότηση της ανάπτυξης στην χρηματοδότηση των ελλειμμάτων των ταμείων κοινωνικής ασφάλισης».

Κατά συνέπεια, η προσέγγιση αυτή και οι αντίστοιχες πολιτικές που εφαρμόζονται σε χώρες του ΟΟΣΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης από το 1990 μέχρι σήμερα είχαν ως αποτέλεσμα την μείωση κατά μέσο όρο των συντάξεων κατά 20%. Η απομάκρυνση από αυτές τις πολιτικές μπορεί να συντελεστεί μόνο με την ενίσχυση των συνταξιοδοτικών συστημάτων μέσω πρόσθετων πόρων από νέες πηγές (δηλαδή πόρων που δεν προέρχονται από αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών και από μείωση των παροχών).

Ειδικότερα για την Ελλάδα, οι πρόσθετοι αυτοί πόροι απαιτείται να δημιουργήσουν το αναγκαίο αποθεματικό για την χρηματοδοτική ενίσχυση του συστήματος το οποίο έχει εξανεμισθεί με ευθύνη του κράτους (δήμευση περιουσίας ΙΚΑ από Μεταξά, άτοκη κατάθεση στην Τράπεζα της Ελλάδος των αποθεματικών του συστήματος επί Θετία, σκάνδαλο δομημένων ομολόγων κλπ).

Ήδη, οι αναλογιστικές προσεγγίσεις αναδεικνύουν υψηλότατα μακροχρόνια αναλογιστικά ελλείμματα του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης της χώρας. Οφείλουμε, όμως, να διευκρινίσουμε: πρώτον, ότι, πρόκειται όχι για τρέχον διαχειριστικό (ελλείπουσα άμεση ρευστότητα) αλλά για μακροχρόνιο αναλογιστικό έλλειμμα του συστήματος στο σύνολό του (μόνο για ελάχιστα Ταμεία διαπιστώνεται τρέχον διαχειριστικό έλλειμμα – για τα Ταμεία αυτά θα πρέπει να υπάρξει ιδιαίτερη άμεση παρέμβαση) και δεύτερον, ότι διαπιστώνεται πολύ μεγάλη απόκλιση των αναλογιστικών αποτελεσμάτων των επί μέρους ασφαλιστικών φορέων.

Σε κάθε περίπτωση, οι πόροι που πρόκειται να προέλθουν από τις νέες πηγές θα πρέπει να συσσωρεύονται σε ειδικό κλειστό λογαριασμό κοινής διαχείρισης από το κράτος και τους κοινωνικούς φορείς, τα αποθεματικά του οποίου θαμπορούν να ρευστοποιούνται μόνο μετά παρέλευση συγκεκριμένου χρόνου και μόνο έπειτα από απόφαση που θα λαμβάνεται ομόφωνα η με αυξημένη πλειοψηφία της Επιτροπής Διαχείρισης του λογαριασμού.

Κατά συνέπεια επιβάλλεται η αντιμετώπιση του προβλήματος και ο εντοπισμός νέων πηγών άντλησης (νέων) πόρων, ώστε σε μια μεταβατική περίοδο 5 – 10 ετών, να έχει σχηματισθεί το αναγκαίο αποθεματικό που θα διασφαλίσει την ομαλή λειτουργία του συστήματος στο μέλλον.

Με βάση τα πιο πάνω και με δεδομένη τη σημερινή συγκυρία της ύφεσης και κρίσης, επισημαίνονται ότι οι προτεινόμενες νέες πηγές άντλησης (νέων) πόρων για την αποκατάσταση του ελλείποντος αποθεματικού δεν είναι μόνιμες αλλά έκτακτες και πρόσκαιρες πηγές που θα ισχύσουν για περιορισμένο χρονικό διάστημα (5 – 10 χρόνια αναλόγως των προβλεπόμενων αποδόσεων).

Το Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης, πρέπει να ενισχυθεί με τη νομοθετική πρόβλεψη απόδοσης στον Λογαριασμό του αποθεματικού αλληλεγγύης του Συστήματος ενός ποσοστού από το σύνολο των ετήσιων εισπράξεων εξ αμέσων φόρων του κρατικού προϋπολογισμού.

Η Ομοσπονδίας μας συνεχίσει να παλεύει για:

- Διασφάλιση και ενίσχυση του δημόσιου υποχρεωτικού χαρακτήρα της ασφάλισης
- Διεύρυνση για όλους της τριμερούς χρηματοδότησης, με απόδοση στο σύστημα των οφειλομένων από το κράτος
- Αξιοποίηση της περιουσίας και των αποθεματικών, καταπολέμηση της εισφοροαποφυγής-εισφοροδιαφυγής
- Άμεσος φόρος για την Κοινωνική Ασφάλιση στα υψηλά εισοδήματα και στις επιχειρήσεις εντάσεως κεφαλαίου
- Αύξηση του ποσοστού απασχόλησης – μείωση της ανεργίας και όχι παράταση του εργασιακού βίου
- Κατοχύρωση της 35ετίας για συνταξιοδότηση χωρίς όριο ηλικίας
- Σύνταξη για όλους στο 80% του συντάξιμου μισθού και η επικουρική σύνταξη τουλάχιστον στο 20%
- Συνεπή εφαρμογή της χρηματοδότησης του ΣΚΑ από το Κράτος
- Εκσυγχρονισμό του συστήματος εισπράξης των εσόδων
- Ενίσχυση της απασχόλησης και κατάργηση της ανασφάλιστης εργασίας
- Να σταματήσει η υπονόμευση του ΙΚΑ με τις ρυθμίσεις οφειλών υπέρ των επιχειρήσεων.
- Να αντιμετωπιστεί το κοινωνικό έλλειμμα με γενναία χρηματοδότηση του συστήματος
- Άρση των ανισοτήτων με την ένταση των αναδιανεμητικών λειτουργιών του συστήματος, ορθολογική αξιοποίηση των αποθεματικών του και αντιμετώπιση των οργανωτικών και λειτουργικών του προβλημάτων, ώστε να μεγιστοποιείται η κοινωνική αποτελεσματικότητά.

Κράτος Πρόνοιας

Για την ανάπτυξη του Κράτους-Πρόνοιας και της κοινωνικής αλληλεγγύης διεκδικούμε:

- Την αναβάθμιση του Εθνικού Συστήματος Υγείας, με την αύξηση των δημοσίων δαπανών του Κρατικού Προϋπολογισμού και την ορθολογική κατανομή και αξιοποίηση των πόρων, προκειμένου να αποτραπεί η πορεία ιδιωτικοποίηση του με την σοβαρή σημαντική και ποιοτική αναβάθμιση του.
- Την ενίσχυση της Πρόνοιας για τους ηλικιωμένους, τα μειονεκτούντα άτομα και εκείνα που κινδυνεύουν με κοινωνικό αποκλεισμό. Τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας για την παροχή σωστών υπηρεσιών σ' αυτές τις κατηγορίες πολιτών. Την ένταξη στην αγορά εργασίας όλων των ατόμων με ειδικές ανάγκες.
- Την αναβάθμιση του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας (Ο.Ε.Κ.), και την εφαρμογή μιας πολιτικής ενίσχυσης της λαϊκής εργατικής στέγης.
- Την αντιμετώπιση των προβλημάτων των εξαρτημένων ατόμων στους χώρους εργασίας. Τη λήψη μέτρων για την προστασία από το AIDS, αλλά και την εργασιακή κατοχύρωση των πασχόντων από τον ιό.
- Άμεσα και αποτελεσματικά μέτρα για τη χάραξη και εφαρμογή πολιτικής που αφορά τη διάσωση και διαρκή προστασία του φυσικού περιβάλλοντος.
- Παρέμβαση για τη λήψη μέτρων από τις βιομηχανίες για την προστασία του περιβάλλοντος (μηχανισμοί απορρύπανσης, βιολογικός καθαρισμός κ.α.) και για την αποτελεσματική προστασία του εργασιακού περιβάλλοντος στους χώρους εργασίας).

Στην κατεύθυνση αυτή το σ.κ. θεωρεί ότι επιβάλλεται το σύστημα υγείας στην χώρα μας, να αποκτήσει ως κυρίαρχες προτεραιότητες την αναβάθμιση του δημόσιου χαρακτήρα του (ΕΣΥ), την απόκτηση «ασθενοκεντρικού» αντί «ιατροκεντρικού» προσανατολισμού, την αύξηση των δημοσίων δαπανών υγείας σε βάρος της αύξησης των ιδιωτικών δαπανών υγείας, την αναβάθμιση της δημόσιας υγείας, της πρόληψης και της πρωτοβάθμιας περίθαλψης, τον εκσυγχρονισμό της νοσοκομειακής περίθαλψης σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο και την διατύπωση μίας σύγχρονης στρατηγικής προαγωγής υγείας.

Μισθοί και Συλλογικές Συμβάσεις

Είναι πλέον αποδεδειγμένο ότι η μείωση των τιμών και η βελτίωση του επιπέδου ανταγωνιστικότητας συντελείται περισσότερο με την αύξηση της παραγωγικότητας, παρά με την μείωση των μισθών – ημερομισθίων και του κόστους εργασίας.

Το ίδιο συμπέρασμα προκύπτει με την εισοδηματική ανισότητα, αφού στην Ελλάδα παρατηρούνται ανισότητες στην εισοδηματική κατανομή η οποία υπερβαίνει κατά πολύ τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, με αποτέλεσμα την ύπαρξη κοινωνικού ελλείμματος. Έτσι, ενώ το φτωχότερο 10% του πληθυσμού στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης λαμβάνει το 2,6% του συνολικού εισοδήματος, στην Ελλάδα λαμβάνει το 2,2%. Αντίθετα, το πλουσιότερο 10% του πληθυσμού στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης απολαμβάνει το 24%, ενώ στην Ελλάδα απολαμβάνει το 26% του συνολικού εισοδήματος.

Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει η ανάγκη για πραγματική βελτίωση των αποδοχών των εργαζομένων και ειδικότερα η ουσιαστική βελτίωση των χαμηλών εισοδηματικά στρωμάτων και των συνταξιούχων που καλούνται από τον οικογενειακό τους προϋπολογισμό, εκτός των άλλων, να καταβάλλουν επιπλέον δαπάνες για εκπαίδευση (1,5% του ΑΕΠ), υγεία (,5% του ΑΕΠ) και ασφάλιση, εξαιτίας του χαμηλού επιπέδου των αντίστοιχων δημοσίων και κοινωνικών δαπανών.

Τα συνδικάτα διεκδικούν οι εργαζόμενοι να ωφελούνται από το μερίδιο που τους αναλογεί. Δεν είναι μόνο το κράτος αρμόδιο για την επιβεβλημένη αναδιανομή του εισοδήματος. Οι εργοδότες έχουν σοβαρότατο μερίδιο ευθύνης, διαμέσου των συλλογικών διαπραγματεύσεων και συμβάσεων με τους εργαζόμενους, να προωθήσουν την σύγκλιση των πραγματικών μισθών με το μέσο επίπεδο των δεκαπέντε κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έτσι, κατ' αυτόν τον τρόπο, η

Ελλάδα θα διεκδικήσει με καλύτερους όρους την θέση που της ανήκει στην ευρύτερη περιοχή της Βαλκανικής, της Ανατολικής Μεσογείου και της Ευρώπης.

Η Ομοσπονδία μας διεκδικεί και παλεύει για την υπογραφή ικανοποιητικών Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας σε όλους τους εργασιακούς χώρους και κλάδους που εκπροσωπεί, και με στόχο τη διαμόρφωση βασικών μισθών που θα καλύπτει τις πραγματικές οικονομικές και κοινωνικές ανάγκες των εργαζομένων

Απασχόληση – Ανεργία

Οι προοπτικές αύξησης της ανεργίας, τόσο κατά το 2010 όσο και η διατήρησή της σε υψηλά επίπεδα μέχρι το 2015, επιβάλλουν την ύπαρξη συγκροτημένων, στοχευόμενων και αποτελεσματικών πολιτικών για την αύξηση της απασχόλησης και την καταπολέμηση της ανεργίας. Η επιλογή αυτή απαιτεί την σύνδεση τους με την οικονομική, επενδυτική και βιομηχανική πολιτική, καθώς και με την προσαρμογή της αγοράς εργασίας στις ανάγκες των διαδικασιών ανάπτυξης και αναδιάρθρωσης της οικονομίας. Έτσι, η σύζευξη προσφοράς και ζήτησης εργασίας δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί με ικανοποιητικό τρόπο παρά από την στιγμή που ειδικές πολιτικές απασχόλησης φροντίζουν να υπάρχει η προσφορά η οποία ανταποκρίνεται στη ζήτηση που διαμορφώνει η δυναμική της οικονομικής ανάπτυξης.

Το συνδικαλιστικό κίνημα έχει επανειλημμένα υποστηρίξει και καταθέσει την άποψή του για την αναπτυξιακή στρατηγική της ελληνικής οικονομίας η οποία, μεταξύ των άλλων, επικεντρώνεται στην αναγκαιότητα σύνδεσης των πολιτικών απασχόλησης με τους στόχους και το περιεχόμενο της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης.

Οι προτάσεις του συνδικαλιστικού κινήματος για την καταπολέμηση της ανεργίας και την αύξηση της απασχόλησης διαπνέονται από την αναγκαιότητα μίας δυναμικής αναπτυξιακής στρατηγικής και ταυτόχρονα μετατοπίζουν και εξισορροπούν το κέντρο βάρους των πολιτικών απασχόλησης από το μικρο-οικονομικό και/ προς το μακρο-οικονομικό επίπεδο. Έτσι, διαμορφώνουν ένα εναλλακτικό πλαίσιο πολιτικής για την οικονομική ανάπτυξη, την απασχόληση και την βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των εργαζομένων και των ανέργων. Διαφορετικά, ο μονομερής και απορρυθμιστικός προσανατολισμός των εφαρμοζόμενων πολιτικών σε βάρος της εργασίας περιπλέκει και οξύνει τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα της χώρας μας και ειδικότερα τα προβλήματα της απασχόλησης και της ανεργίας.

Εργασιακές σχέσεις και εργατική νομοθεσία

Στη σημερινή περίοδο όξυνσης της οικονομικής κρίσης η εργασία υφίσταται τις κύριες συνέπειες του κρισιακού φαινομένου με την επιδείνωση του περιεχομένου των όρων απασχόλησης. Η εξέλιξη αυτή ακολουθεί την πεπατημένη πολιτική δύο τουλάχιστον δεκαετιών στον διεθνή και ελληνικό χώρο, που οδηγεί στην υποβάθμιση των εργασιακών σχέσεων, αξιοποιώντας τα ίδια εργαλεία που κατέληξαν στην οικονομική κρίση και ύφεση και ως μέσα για την επίλυσή της.

Οι εργασιακές σχέσεις στην Ελλάδα ακολουθούν τη γενικότερη πορεία απορρύθμισης της εργασίας και του κοινωνικού κράτους στον υπόλοιπο ευρωπαϊκό χώρο. Σε μια συγκυρία που στην Ευρώπη οι εργασιακές σχέσεις υπηρετούν τις πολιτικές ανταγωνιστικότητας και απασχόλησης με άξονα την μείωση και συμπίεση του εργασιακού κόστους, στην Ελλάδα έχοντας από παράδοση υιοθετηθεί ένα παραγωγικό μοντέλο που στηρίζεται στο χαμηλό κόστος εργασίας (χαμηλές αμοιβές, παράνομη και νόμιμη ευελιξία) ενισχύεται αυτή η παράδοση που οδηγεί στην περαιτέρω υποβάθμιση των εργασιακών σχέσεων. Σήμερα γίνεται επιτακτική η ανάγκη για ένα εναλλακτικό παραγωγικό μοντέλο στο οποίο οι ποιοτικοί παράγοντες που βρίσκονταν ανέκαθεν στο περιθώριο

των κυρίαρχων επιλογών (π.χ. καινοτομία, νέες τεχνολογίες, ρύθμιση εργασιακών σχέσεων, κατάρτιση εργαζομένων, οργανωτικός εκσυγχρονισμός των επιχειρήσεων) θα βρίσκονται στο προσκήνιο, και η αναβάθμιση της εργασίας θα αποτελεί βασικό παράγοντα αυξημένης παραγωγικότητας με την οικονομική και κοινωνική της διάσταση.

Το γενικό πλαίσιο των προτάσεων με κατεύθυνση την προάσπιση της εργασίας και την αναβάθμιση των εργασιακών σχέσεων στην Ελλάδα σε γενικότερο επίπεδο αλλά και ειδικότερα σε περιόδους οικονομικής κρίσης και ύφεσης, εστιάζεται στα εξής:

- Ενίσχυση των μηχανισμών ελέγχου και εφαρμογής της εργατικής νομοθεσίας
- Επέκταση της εφαρμογής της εργατικής νομοθεσίας σε νέες κατηγορίες εργαζομένων υπό το φως των νέων δεδομένων της έννοιας της εξαρτημένης εργασίας
- Αντιμετώπιση της ευελιξίας ως μέσου απορρύθμισης των εργασιακών σχέσεων
- Προστασία από τις απολύσεις
- Μείωση του χρόνου εργασίας
- Ενίσχυση των συλλογικών δικαιωμάτων των εργαζομένων

Για τα συνδικάτα και τους εργαζόμενους η κατάσταση στην αγορά εργασίας σχετικά με τις εργασιακές σχέσεις και την τήρηση της νομοθεσίας, αποτελεί πρώτης προτεραιότητας θέμα προς άμεση αντιμετώπιση. Στην αγορά εργασίας σήμερα εκείνο που συναντάμε συχνά είναι η αναρχία και η μη εφαρμογή της Εργατικής Νομοθεσίας. Η αναβάθμιση και η ανάπτυξη του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας (ΣΕΠΕ) είναι η απαιτούμενη επιλογή. Στην κατεύθυνση αυτή επιβάλλεται η με γρήγορους ρυθμούς περαιτέρω αύξηση του αριθμού των Επιθεωρητών Εργασίας, ώστε να σταματήσει το απαράδεκτο φαινόμενο της διευρυμένης παρανομίας και της μη εφαρμογής της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας στους χώρους εργασίας.

Εργαζόμενη Γυναίκα – Εργαζόμενη Νεολαία

Διεκδικούμε τη θεσμοθέτηση διατάξεων και τη λήψη μέτρων, που θα ανοίγουν τους ορίζοντες στις εργαζόμενες για ισότιμη συμμετοχή στην εργασία, στα κέντρα λήψης αποφάσεων, στην παραγωγή, στα οικονομικά και κοινωνικά αποτελέσματα και στις κοινωνικές οργανώσεις.

Όμως εκτός από τα μέτρα για την καταπολέμηση της ανεργίας των γυναικών διεκδικούμε την υλοποίηση μέτρων συμφιλίωσης της εργασιακής και οικογενειακής ζωής των γυναικών καθώς και την ανάπτυξη και αναβάθμιση των κοινωνικών υποδομών. Στην κατεύθυνση αυτή διεκδικούμε:

- Την κατάργηση των διακρίσεων στην εργασία, αμοιβή, εκπαίδευση.
- Την πλήρη ένταξη των γυναικών στην αγορά εργασίας, δεδομένου ότι η κυρίαρχη μορφή απασχόλησής τους είναι η μερική, προσωρινή και εποχική απασχόληση.
- Τη λήψη πρόσθετων μέτρων για την προστασία της μητρότητας (άδεια μητρότητας, γονικές άδειες κλπ).
- Τη δημιουργία και στήριξη κέντρων εξωσχολικής πρωτοβουλίας, με πρωτοβουλίες Κράτους, Εργατικών Κέντρων – Κοινωνικών Φορέων.
- Την επέκταση του θεσμού του Ολοήμερου Σχολείου προκειμένου, εκτός των άλλων, να βελτιωθούν οι συνθήκες συμφιλίωσης της εργασίας και της οικογένειας για την εργαζόμενη γυναίκα.

Ιδιαίτερο βάρος απαιτείται να δοθεί **στην εργαζόμενη νεολαία** καθώς και στην αντιμετώπιση των συνθηκών αβεβαιότητας και της εργασιακής ανασφάλειας που αντιμετωπίζει στην αγορά εργασίας και στο εισόδημα. Το

δικαίωμα στη ζωή, τη μόρφωση, την εργασία, την ειδικευση, τον ελεύθερο χρόνο, τον πολιτισμό, τη δημιουργία, την άθληση, την ψυχαγωγία των νέων ανθρώπων πρέπει να γίνει έμπρακτα σεβαστό.

Αγωνιζόμαστε για την άρση όλων των θεσμικής φύσεως εμποδίων της εργαζόμενης ή μη νεολαίας, των μεταναστών (δεύτερη γενιά), ιδιαίτερα στην εκπαίδευση, την κατάρτιση, την ειδικευση και την απασχόλησή τους.

Κλαδική συνδικαλιστική δράση ΟΙΥΕ

Πέρα από τις γενικές αυτές κατευθύνσεις, η συνδικαλιστική μας δράση θα επικεντρωθεί σε όλα τα μεγάλα θέματα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι στους κλάδους μας.

Οι κύριοι άξονες της δράσης αυτής αφορούν:

- Την ουσιαστική διασφάλιση και βελτίωση του εισοδήματος και του βιοτικού επιπέδου των μισθωτών μέσα από τη σύναψη ικανοποιητικών ΣΣΕ
- Την εφαρμογή και τον έλεγχο με όσα μέσα και δυνάμεις διαθέτουμε των ΣΣΕ και της εργατικής νομοθεσίας
- Την προστασία των εργασιακών σχέσεων και των συνθηκών εργασίας και την απόκρουση της πλήρους απορύθμισης τους που επιχειρείται από την κυβέρνηση και την εργοδοσία
- Την προώθηση λύσεων για όλα τα επιμέρους προβλήματα των κλάδων της Ομοσπονδίας σε συνεργασία με τα πρωτοβάθμια σωματεία.
- Την προώθηση λύσεων σε όλα τα κεντρικά προβλήματα που χειριζόμαστε ως Ομοσπονδία
- Το πρόγραμμα δράσης της Ομοσπονδίας περιλαμβάνει επίσης κατευθύνσεις και στόχους για: Μαζικοποίηση των σωματείων και οργανωτική ανασυγκρότηση της Ομοσπονδίας και των σωματείων της
- Ανάπτυξη συνδικαλιστικής επιμόρφωσης και εκπαίδευσης
- Ενίσχυση της διεθνούς και ευρωπαϊκής μας δράσης

Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας

Προσανατολισμοί και διεκδικήσεις των ΣΣΕ για το επόμενο διάστημα

Μισθολογικές αυξήσεις

Η ανάγκη για πραγματική βελτίωση των αποδοχών των εργαζομένων και η ανάγκη σύναψης ικανοποιητικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας εκ μέρους της Ομοσπονδίας μας παρά τους περιορισμούς που θέτει και θα θέτει η οικονομική κρίση και η αυστηρή εισοδηματική πολιτική της κυβέρνησης είναι επιτακτική:

Θα πρέπει λοιπόν να επιμείνουμε ως Ομοσπονδία, στο να προστατευτεί και να βελτιωθεί το πραγματικό εισόδημα των εργαζομένων και η αγοραστική τους δύναμη με αυξήσεις στους βασικούς μισθούς, οι οποίες θα περιλαμβάνουν:

- Την κάλυψη των απωλειών παρελθόντων ετών.
- Την προστασία του εισοδήματος των εργαζομένων με την καταβολή του ποσοστού αύξησης ίσο με τον πληθωρισμό που προβλέπεται για το 2010 και την πρόβλεψη σχετικής ρήτρας σε περίπτωση υπέρβασης του.
- Τη συμμετοχή των εργαζομένων στην αύξηση του Α.Ε.Π.
- Τον εξορθολογισμό (και μείωση ανισοτήτων) μισθολογίων για ορισμένες ειδικότητες και κλιμάκια

Άλλα οικονομικά αιτήματα, για όλες τις ειδικότητες των εργαζομένων

Οι ΣΣΕ θα πρέπει, στα πλαίσια της ισότιμης μεταχείρισης των εργαζομένων, ανάλογα με τα προσόντα και για όσες κατηγορίες δεν προβλέπονται ήδη να περιλαμβάνουν και τα εξής:

- τη χορήγηση επιδόματος τέκνων (ποσοστό 5% επί του βασικού κλιμακίου για κάθε παιδί έως και τρία παιδιά) για όσες ειδικότητες δεν προβλέπεται, με στόχο την ενίσχυση του οικογενειακού προϋπολογισμού
- τη χορήγηση επιδόματος ξένης γλώσσας, για την εκμάθηση ξένων γλωσσών, απαραίτητες για τις επιχειρήσεις

- τη χορήγηση επιδόματος χρήσης Η/Υ 15% (10% εξειδικευμένη εργασία και 5% ανθυγιεινό), σαν μέρος από την αύξηση της παραγωγικότητας, που είναι δεδομένη από την εισαγωγή της νέας τεχνολογίας.

Για επιμέρους ειδικότητες, οι διεκδικήσεις θα πρέπει να περιλαμβάνουν τα αιτήματα του εξορθολογισμού των μισθολογίων, της μείωσης των ανισοτήτων, αλλά και της διαφορετικής αμοιβής, ανάλογα με τα προσόντα και τις ευθύνες που έχουν οι διάφορες κατηγορίες των μισθωτών που καλύπτουμε.

Θεσμικές διεκδικήσεις

Πέρα από τους στόχους που θα θέσει η ΓΣΕΕ για τις εργασιακές και θεσμικές διεκδικήσεις και τους οποίους θα πρέπει να συνυπολογίσουμε σε ό,τι αφορά την Ομοσπονδία και να τους εντάξουμε και στις δικές μας διεκδικήσεις, θα πρέπει να θέσουμε ως κεντρικά αιτήματα στις διαπραγματεύσεις τα εξής ζητήματα:

Μείωση του χρόνου εργασίας σε 35 ώρες χωρίς μείωση των αποδοχών (το οποίο έχει και πολιτική σημασία αφού αναδεικνύεται από τα συνδικάτα ως σημείο κλειδί για την αύξηση της απασχόλησης και τη μείωση της ανεργίας)

Αύξηση συνδικαλιστικής άδειας για τα στελέχη των αντιπροσωπευτικών πρωτοβάθμιων σωματείων και αμειβόμενη

Εκπαιδευτική άδεια για την επαγγελματική κατάρτιση – συνδικαλιστική επιμόρφωση των εργαζομένων

Η ΣΣΕ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Ιδιαίτερη αναφορά χρειάζεται να γίνει στη ΣΣΕ Παροχής Υπηρεσιών, η οποία παρουσιάζει ιδιαίτερα προβλήματα τόσο από νομική άποψη όσο και από κλαδική - οικονομική πλευρά όπως αναφέρθηκε εκτενώς και στον απολογισμό. Όπως είναι γνωστό η Ομοσπονδία μας καλύπτει οργανωτικά ένα μεγάλο κομμάτι του τομέα Παροχής Υπηρεσιών εκτός από Τράπεζες, Ασφάλειες, Χρηματοοικονομικές Υπηρεσίες και Τουρισμό οι οποίοι καλύπτονται από άλλες Ομοσπονδίες.

Η ιδιομορφία αυτή έχει σαν αποτέλεσμα η Ομοσπονδία μας να καλύπτει με τη ΣΣΕ Παροχής Υπηρεσιών χιλιάδες εργαζόμενους που απασχολούνται στον τομέα ακόμα και σε κλάδους όπου δεν έχουμε συνδικαλιστική παρουσία (στις διαφημιστικές επιχειρήσεις για παράδειγμα). Κατ' αρχάς, είναι μεγάλη αναγκαιότητα, η συνδικαλιστική δράση της Ομοσπονδίας μας να προσανατολιστεί τόσο σε νέους κλάδους υπηρεσιών, που γνωρίζουν μια πρωτοφανή ανάπτυξη τα τελευταία χρόνια (π.χ. διαφήμιση, εκπαίδευση - επαγγελματική κατάρτιση, επιχειρήσεις καθαριότητας, παροχή υπηρεσιών προς επιχειρήσεις κλπ), και τους οποίους μέχρι σήμερα δεν είχαμε καταφέρει να προσεγγίσουμε, όσο και σε νέα επαγγέλματα, που δημιουργούνται και αναπτύσσονται σε αυτούς τους κλάδους (όπως π.χ. νέες ειδικότητες πληροφορικής, μακετίστες ή σεναριογράφους σε διαφημιστικές επιχειρήσεις, επιχειρήσεις δημοσκοπήσεων κά).

Παράλληλα, δεν θα πρέπει να παραγνωρίσουμε το γεγονός ότι, πολλές από τις παραπάνω κατηγορίες εργαζομένων έχουν υψηλή εξειδίκευση, στελεχιακή θέση και κυρίως υψηλές αποδοχές στις επιχειρήσεις που εργάζονται, με αποτέλεσμα οι ΣΣΕ του κλάδου να μην τους ενδιαφέρουν. Επειδή ο χώρος χαρακτηρίζεται από μεγάλη ανομοιογένεια, με πάρα πολλούς κλάδους δραστηριοτήτων, διαφορετικά προϊόντα και οικονομικές συνθήκες, υπάρχει εκτός άλλων και νομική αναγκαιότητα, να διευρύνουμε όσο είναι δυνατόν την αντιπροσωπευτικότητα της συγκεκριμένης ΣΣΕ και να διασφαλίσουμε την εφαρμογή της, απευθύνοντας πρόσκληση και σε άλλες εργοδοτικές οργανώσεις να παραστούν στις συλλογικές διαπραγματεύσεις. Ωστόσο, πολλοί υπο-κλάδοι στερούνται εργοδοτικής ένωσης, πράγμα που δυσκολεύει τη διεύρυνση της αντιπροσωπευτικότητας της ΣΣΕ.

Εργασιακές Σχέσεις

Οι θέσεις της Ομοσπονδίας μας, στο πεδίο των εργασιακών σχέσεων επικεντρώνονται στην ανάγκη αναβάθμισης της εργασίας σε συνδυασμό με την ανάπτυξη και την απασχόληση. Έχοντας ως αφετηρία την άποψη ότι το ικανοποιητικό επίπεδο αμοιβών και συνθηκών εργασίας αποτελεί βασικό συντελεστή για την αύξηση της εθνικής παραγωγικότητας, τα συνδικάτα είναι κατηγορηματικά αντίθετα στις πρακτικές των εργοδοτών, σύμφωνα με τις οποίες το χαμηλό εργασιακό κόστος πρέπει να αποτελεί βασικό μέσο για την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας. Αυτές οι αντιλήψεις κρινόμενες στην πράξη έχουν μέχρι στιγμής αποδώσει το ακόλουθο αποτέλεσμα: Τη διατήρηση του επιπέδου αμοιβών συνθηκών εργασίας και εργασιακών δικαιωμάτων σε χαμηλά επίπεδα (το ωριαίο κόστος εργασίας του έλληνα μισθωτού αντιστοιχεί στο μισό περίπου του αντίστοιχου μέσου κοινοτικού όρου), ενώ παράλληλα η εθνική ανταγωνιστικότητα καταλαμβάνει τις τελευταίες θέσεις ανάμεσα στις χώρες της Ένωσης.

Επανεπιβεβαιώνουμε ότι η ελληνική αγορά εργασίας και ιδίως στους κλάδους μας είναι όχι μόνο ευέλικτη αλλά και ανεξέλεγκτη, τόσο από πλευράς θεσμικού πλαισίου, όσο και από την ιδιαίτερη ανάπτυξη της παράνομης διάστασής της (μαύρης εργασίας, παραβιάσεις νομοθεσίας). Σαν Ομοσπονδία και τώρα και στο μέλλον θα πρέπει να αντισταθούμε αγωνιστικά απέναντι σε κάθε κίνηση, που συνεπάγεται την αποδιάρθρωση και απορύθμιση των εργασιακών σχέσεων.

Η καταστρατήγηση της εργατικής νομοθεσίας και των συλλογικών μας συμβάσεων τα τελευταία χρόνια έχει πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις. Για την ΟΙΥΕ και τους εργαζόμενους η κατάσταση στην αγορά εργασίας σχετικά με τις εργασιακές σχέσεις και την τήρηση της νομοθεσίας, αποτελεί πρώτη προτεραιότητα θέμα προς άμεση αντιμετώπιση.

Όμως, οι σημαντικότερες ελλείψεις που παρατηρούνται σε ελέγχους έχουν συμβάλει σε ένταση της καταστρατήγησης των εργατικών δικαιωμάτων. Παιτείται, η με γρήγορους επιπλέον στελέχωση των υπηρεσιών ελέγχων του ΣΕΠΕ, ώστε να σταματήσει αυτό το απαράδεκτο φαινόμενο της διευρυμένης παρανομίας. Στην κατεύθυνση αυτή η νέα διοίκηση, πρέπει να πιέσει σε συνεχή βάση ώστε να διασφαλίσουμε κάποιες ελάχιστες προϋποθέσεις για την εφαρμογή των νόμων και των ΣΣΕ.

Στα ζητήματα εργασιακών σχέσεων, απασχόλησης, ασφαλιστικού, σημαντική επιρροή ασκούν οι αλλοδαποί εργαζόμενοι στη χώρα μας. Με γνωστές τις θέσεις των συνδικάτων για την ολοκλήρωση, με γρήγορους ρυθμούς, της νομιμοποίησης των παράνομων οικονομικών μεταναστών, ζητούμε μια πιο οργανωμένη και μέσα από διακρατικές συμφωνίες μετανάστευση, ώστε να προστατεύονται και τα δικαιώματα των ελλήνων εργαζομένων και των μεταναστών αλλά και όλων των πολιτών από τις δυσμενείς συνέπειες της λαθρομετανάστευσης.

Ωράριο Καταστημάτων

Η ΟΙΥΕ είναι κατηγορηματικά αντίθετη σε οποιαδήποτε διεύρυνση / απελευθέρωση του ΩΡΑΡΙΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ γιατί:

Από οικονομικής πλευράς θα έχει ως συνέπεια:

- α) τη μείωση του ανταγωνισμού με την ενίσχυση των μονοπωλιακών τάσεων στον κλάδο από τις πολυεθνικές εταιρείες, οι οποίες μόνο αυτές θα μπορούν να αντεπεξέλθουν στο υψηλό κόστος ενός διευρυμένου ωραρίου
- β) τη συρρίκνωση τόσο του εθνικού εμπορίου όσο και της εθνικής βιομηχανίας, η οποία είναι κατά κύριο λόγο προμηθευτής του εμπορίου
- γ) στη συρρίκνωση και τελικώς το κλείσιμο χιλιάδων μικρομεσαίων εμπορικών επιχειρήσεων που δεν θα έχουν τη δυνατότητα λειτουργίας με διευρυμένο ωράριο στις οποίες απασχολείται η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων αλλά και των αυτοαπασχολούμενων εμπόρων
- δ) στη μεγάλη άνοδο των τιμών των προϊόντων λόγω των μονοπωλιακών καταστάσεων που θα διαμορφωθούν και οι οποίες θα οδηγήσουν με τη σειρά τους στην αύξηση του πληθωρισμού και στην επιβάρυνση των καταναλωτών.

Από πλευράς απασχόλησης και εργασιακών σχέσεων θα έχει ως συνέπεια:

α) την αύξηση της ανεργίας εξ' αιτίας του κλεισίματος εθνικών βιομηχανικών και εμπορικών μικρομεσαίων ελληνικών επιχειρήσεων

β) τη σταδιακή κατάργηση των θέσεων πλήρους απασχόλησης και την ενίσχυση των επισφαλών θέσεων μερικής και έκτακτης απασχόλησης με παράλληλη χειροτέρευση των ήδη κακών εργασιακών συνθηκών

γ) την καταστρατήγηση στην πράξη του 8ωρου και 5νθημερου εργασίας των εργαζομένων. Επειδή υπάρχει - εκτός άλλων και - αδυναμία των ελεγκτικών αρχών να επιτηρήσουν την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας, θα σημειωθεί πλήρης ελαστικοποίηση των ωραρίων εργασίας με την εκτεταμένη εφαρμογή ωρομίσθιας «μερικής» απασχόλησης που θα ξεπερνά τις 40 ώρες.

δ) την περαιτέρω εκμετάλλευση των εργαζομένων όπως για παράδειγμα η δυνατότητα να επιβληθεί εκ μέρους των επιχειρήσεων αναγκαστική εργασία σε «κοινωνικές» ώρες (9-11 το βράδυ) κατά τις οποίες οι εργαζόμενοι πρέπει να έχουν ελεύθερο χρόνο ή χρόνο για τις οικογενειακές τους υποχρεώσεις. Ιδιαίτερη αρνητική συνέπεια θα υπάρξει για τις γυναίκες, που αποτελούν και τη μεγάλη πλειοψηφία των απασχολούμενων στον κλάδο (συρρίκνωση και αποδιάρθρωση του οικογενειακού και κοινωνικού ιστού).

ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ:

- ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ, ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ Ν. 3377
- Πιστή εφαρμογή της Κοινής Συμφωνίας 1997 μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων, που κυρώθηκε με την υπ. αριθμ. 1162/97 Κοινή Υπουργική Απόφαση.
- Η συμφωνία είναι προϊόν Κοινωνικού Διαλόγου όλων των επαγγελματικών οργανώσεων του Εμπορίου και η πολιτεία οφείλει να τη σεβαστεί.
- Το υφιστάμενο ωράριο αποτελεί σημείο ισορροπίας των αναγκών των επιχειρήσεων, των εργαζομένων και των καταναλωτών.
- Όλες οι οργανώσεις είναι κατηγορηματικά αντίθετες σε οποιαδήποτε τροποποίηση του ωραρίου. ΟΧΙ στην περαιτέρω διεύρυνση του ωραρίου.
- Το ωράριο το καταστημάτων ορίζει το ανώτατο πλαίσιο εντός του οποίου είναι ελεύθερες να λειτουργούν οι επιχειρήσεις. Το πλαίσιο αυτό ορίζει: Κλείσιμο των καταστημάτων στις 20.00 (το χειμώνα) και 21.00 (το καλοκαίρι). Κλείσιμο των καταστημάτων τα Σάββατα στις 18.00. ΟΧΙ στη λειτουργία των καταστημάτων την ΚΥΡΙΑΚΗ.
- Τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα μπορούν και πρέπει να κάνουν εκτεταμένους και συνεχείς ελέγχους ώστε να επιβάλουν αυστηρές κυρώσεις σε όσες επιχειρήσεις παραβιάζουν το πλαίσιο αυτό
- Οι αποφάσεις των κατά τόπους Νομαρχιακών Συμβουλίων για υποχρεωτικά μικρότερα του ανώτατου πλαισίου ωραρίου για τα καταστήματα, δημιουργεί μεγάλα εργασιακά προβλήματα, ιδίως στους εργαζόμενους στα τρόφιμα και στα Super Market. Για το λόγο αυτό, θα πρέπει να αφαιρεθεί η αρμοδιότητα των κατά τόπους Νομαρχιακών να καθορίζουν σε τοπική βάση το ωράριο των καταστημάτων. Γι' αυτό απαιτείται νομοθετική ρύθμιση.
- Οι κατά τόπους εμπορικοί σύλλογοι μπορούν να καθορίζουν από μόνοι τους και με βάση τις τοπικές ιδιαιτερότητες μικρότερο ή σπαστό ωράριο λειτουργίας των καταστημάτων και το οποίο να δεσμεύει μόνο τα μέλη τους.

Συνδικαλιστική Εκπαίδευση - Επιμόρφωση

Η Ομοσπονδία μας, πρέπει με μεγαλύτερη προσπάθεια, επιμονή και υπευθυνότητα να αναπτύξει συντονισμένη δράση στην επαγγελματική κατάρτιση και συνδικαλιστική επιμόρφωση. Το ΙΝΕ-ΟΙΥΕ, με κάθε τρόπο, θα πρέπει να ξεπεράσει τα προβλήματά του και να ενισχύσει τη δραστηριότητά του τόσο αυτόνομα όσο και σε συνεργασία με το ΙΝΕ-ΓΣΕΕ.

Επίσης, το ΙΝΕ-ΟΙΥΕ πρέπει να εκμεταλλευθεί τις ευκαιρίες που δίνονται για την προώθηση ζητημάτων επαγγελματικής κατάρτισης σε συνεργασία με τις εργοδοτικές ενώσεις με στόχο να προβάλλει και να προωθήσει μια νέα κοινωνική αντίληψη για την εκπαίδευση και κατάρτιση και να

κατοχυρώσει το δικαίωμα της κατάρτισης μέσα από τις συλλογικές διαπραγματεύσεις. Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να δραστηριοποιηθούμε για τη συμμετοχή μας στους πόρους που προβλέπονται από τη λειτουργία του Ειδικού Λογαριασμού Επαγγελματικής Κατάρτισης και Εκπαίδευσης (ΛΑΕΚ).

Στον τομέα της συνδικαλιστικής επιμόρφωσης, το ΙΝΕ - ΟΙΥΕ θα πρέπει εκμεταλλευθεί κάθε υπάρχουσα ευκαιρία ώστε να πραγματοποιηθούν μέσα στην επόμενη τριετία (και με στόχο να γίνονται σε ετήσια βάση) προγράμματα επιμόρφωσης συνδικαλιστικών στελεχών με ειδική θεματολογία. Τέλος, η εμπειρία των διακρατικών προγραμμάτων που πραγματοποιήσαμε τα τελευταία χρόνια, μας έδειξε ότι, οι διακρατικές συνδικαλιστικές ανταλλαγές - ιδίως στα πλαίσια της ευρωπαϊκής οικονομικής και πολιτικής ολοκλήρωσης - είναι κάτι παραπάνω από απαραίτητες και ότι πρέπει να συνεχισθούν σε πιο σταθερή βάση.

Διεθνής και Ευρωπαϊκή Δράση

Είναι φανερό ότι, στις νέες συνθήκες που διαμορφώνονται σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η Ομοσπονδία μας καλείται να παίξει ένα περισσότερο ενεργητικό ρόλο μέσα από τη συμμετοχή της στις δραστηριότητες της διεθνούς συνδικαλιστικής μας οργάνωσης της UNI, με βάση τις κατευθύνσεις του ελληνικού συνδικαλιστικού κινήματος.

Η αναβάθμιση και ενίσχυση της ευρωπαϊκής μας συνδικαλιστικής δράσης πρέπει να αποτελέσει ζήτημα πρώτης προτεραιότητας της νέας διοίκησης και να εξεταστούν όλες εκείνες οι προϋποθέσεις που θα διευκολύνουν την Ομοσπονδία, ώστε να έχει μια σταθερότητα στη συμμετοχή της σε όλες τις ευρωπαϊκές συνδικαλιστικές διαδικασίες.

Στο πλαίσιο αυτό, οι θέσεις και προτάσεις μας για τα κεντρικά ζητήματα της αντιμετώπισης της οικονομικής κρίσης και των συνεπειών της για την εργατική τάξη, της απασχόλησης - ανεργίας, και την πορεία της Κοινωνικής Ευρώπης θα πρέπει να γίνουν αντικείμενο συζήτησης στα όργανα της ευρωπαϊκής μας οργάνωσης. Επιπλέον, θα πρέπει να αναδείξουμε μια σειρά από κεντρικά κλαδικά-επαγγελματικά θέματα που μας απασχολούν και να προχωρήσουμε στη διοργάνωση ημερίδων ή διασκέψεων με τη συμμετοχή της UNI, αλλά και άλλων ευρωπαϊκών συνδικάτων.

Εργαζόμενες γυναίκες

Τα προβλήματα των εργαζόμενων γυναικών και ιδιαίτερα των εργαζόμενων μητέρων, θεωρούμε ότι χρειάζεται να μπουν στο επίκεντρο της δράσης του συνδικάτου μας. Η Ομοσπονδία μας, που καλύπτει κλάδους με δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενες γυναίκες (εμπόριο, επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών, καθαριότητα κλπ.) και που η αποτελεσματικότητα των αγώνων της εξαρτάται από τη δυναμική παρουσία των γυναικών, είναι ανάγκη να πάρει σοβαρές πρωτοβουλίες για την πιο ενεργή και μαζική συμμετοχή των γυναικών στα σωματεία, στους αγώνες και στην εκπροσώπησή τους στα συνδικαλιστικά όργανα. Μετά τη συγκρότηση από τη Γ.Σ.Ε.Ε. της γραμματείας γυναικών θα πρέπει να συγκροτήσουμε και εμείς μια αντίστοιχη γραμματεία, που θα της εξασφαλίσουμε όλες τις δυνατότητες επικοινωνίας με τα Σωματεία, τη διεθνή Ομοσπονδία μας και τη Γ.Σ.Ε.Ε., ώστε να μεταφέρει τα προβλήματα των εργαζομένων γυναικών του κλάδου μας όσο πιο αναλυτικά μπορεί.

Νέοι Εργαζόμενοι

Και σε ό,τι αφορά τους νέους εργαζόμενους, έχουμε μπροστά μας ανοικτό πεδίο δράσης. Είναι γεγονός ότι, οι νέοι δεν πλησιάζουν τα συνδικάτα, παρά τη μεγάλη ανεργία και τα προβλήματα που μαστίζουν τις ηλικίες κάτω των 25 ετών. Ο χώρος του εμπορίου και των υπηρεσιών που είναι δέκτες των πρώτων επαγγελματικών βημάτων των νέων ανθρώπων, που οραματίζονται την επαγγελματική τους αποκατάσταση και τη βλέπουν πάντα σε μια θέση στο Δημόσιο, πρέπει να τύχουν μιας ανθρώπινης αντιμετώπισης από τα συνδικάτα. Η συμμετοχή της Ομοσπονδίας σε προγράμματα εκπαίδευσης νέων ανέργων σε ειδικότητες που απασχολούν οι επιχειρήσεις των κλάδων μας, θα βοηθήσει στον προσανατολισμό τους προς τα επαγγέλματα του κλάδου και θα μας φέρει κοντά τους.

Ακόμα, η συγκρότηση μιας γραμματείας νέων, όπως και στις γυναίκες και με τις ίδιες προϋποθέσεις, θα βοηθήσει στην τεκμηρίωση θέσεων της Ομοσπονδίας για την αλληλοενημέρωση και την προώθηση των αιτημάτων μας για τις νέες Σ.Σ.Ε. Τα συνδικάτα, όμως, πρέπει να ευαισθητοποιηθούν και για τα γενικότερα προβλήματα του περιβάλλοντος, όχι μόνο αυτά που αφορούν την πόλη μας ή τη χώρα μας, αλλά και αυτά που έχουν σχέση με τη χρήση των χημικών που καταστρέφουν το όζον της ατμόσφαιρας, τη χρήση της πυρηνικής ενέργειας.

Οργανωτική Ανασυγκρότηση της Ομοσπονδίας

Κατά τη διάρκεια του 34^{ου} συνεδρίου της Ομοσπονδίας τέθηκε θέμα οργανωτικής ανασυγκρότησης της Ομοσπονδίας, στην κατεύθυνση του να υπάρξουν καταστατικές αλλαγές οι οποίες αφενός θα λάβουν υπόψη τους τις ραγδαίες εξελίξεις και τις νέες συνθήκες που συντελούνται στο χώρο της Εργασίας και των εργασιακών σχέσεων και αφετέρου να οριοθετηθεί η οργανωτική εμβέλεια της Ομοσπονδίας σε επίπεδο κλάδων και επαγγελμάτων που οργανώνει και εκπροσωπεί ώστε και η αποτελεσματικότητά της να αυξηθεί αλλά και η αντιπροσωπευτικότητά της να θωρακιστεί. **Το καθήκον της οργανωτικής ανασυγκρότησης της ΟΙΥΕ δεν είναι μια εύκολη υπόθεση, και για το λόγο αυτό θα πρέπει να κατατεθούν και να συζητηθούν οι προβληματισμοί και οι προτάσεις όλων των παρατάξεων ως προς τα οργανωτικά της Ομοσπονδίας. Στόχος της συζήτησης θα πρέπει να είναι η –μέσα από τον διάλογο—διαμόρφωση πολιτικής συμφωνίας για τις αναγκαίες οργανωτικές αλλαγές στη δομή και λειτουργία της ΟΙΥΕ.**

Το οργανωτικό πρόβλημα

Η ΟΙΥΕ αποτελεί μια ιδιόμορφη περίπτωση ομοσπονδίας καθώς στην πραγματικότητα οργανώνει κάθε κατηγορία υπαλλήλου (σε αντιδιαστολή με την έννοια εργάτης) τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα όπου δεν υπάρχουν άλλες ομοσπονδίες που να καλύπτουν τους εργαζόμενους. Από την άποψη αυτή είναι χαρακτηριστικό ότι το καταστατικό της οργάνωσής μας αναφέρει ενδεικτικά **24 τύπους σωματείων** που μπορούν να ενταχθούν στην δύναμή της, Αυτή η ιδιομορφία έχει ως αποτέλεσμα έναν μεγάλο κατακερματισμό σε μικρά κατά κανόνα τοπικά σωματεία διαφορετικού τύπου.

Για να γίνει κατανοητό το βάθος του υπάρχοντος κατακερματισμού (όχι μόνο σε ότι αφορά τον μικρό αριθμό μελών) αλλά και της πληθώρας των πολλαπλών τύπων και κατηγοριών σωματείων της ομοσπονδίας μας, αξίζει να αναφερθεί ότι θεωρητικά και σε γενικές γραμμές θα μπορούσε κανείς να διακρίνει τα σωματεία των ελληνικών συνδικάτων σε τρεις τύπους οργάνωσης :

- **ομοιοεπαγγελματικά:** που οργανώνουν εργαζόμενους ενός συγκεκριμένου επαγγέλματος ή ειδικότητας
- **κλαδικά:** που οργανώνουν εργαζόμενους ενός κλάδου οικονομίας ανεξάρτητα από επάγγελμα ή ειδικότητα
- **επιχειρησιακά:** που οργανώνουν τους εργαζόμενους μιας επιχείρησης ανεξαρτήτως ειδικότητας

Επίσης ο τύπος του κάθε σωματείου συνδυάζεται και με την εμβέλειά του δηλαδή με το αν το σωματείο είναι εθνικής (πανελλαδικό), περιφερειακής ή τοπικής εμβέλειας.

Με βάση την παραπάνω διάκριση μπορεί να καταλάβει κανείς το μέγεθος του οργανωτικού προβλήματος της Ομοσπονδίας μας καθώς αυτή έχει στη δύναμή της μια σειρά από διάφορους τύπους σωματείων, μερικούς από τους οποίους μάλιστα δεν ταυτίζονται με την παραπάνω διάκριση.

Έτσι σήμερα η ΟΙΥΕ έχει σαν μέλη της:

1. **ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ**, τα οποία θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν «κλαδικά» στον τομέα της παροχής υπηρεσιών υπο την ευρεία έννοια αν και θεωρητικά (με βάση το καταστατικό τους δηλαδή) είναι δια-κλαδικά --οργανώνουν δηλαδή υπαλλήλους και από τους τρεις τομείς της οικονομίας (βιομηχανία, εμπόριο, υπηρεσίες). Τα σωματεία αυτά είναι κατά κανόνα τοπικά.
2. **ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΕΜΠΟΡΟΥΠΑΛΛΗΛΩΝ**, τα οποία και αυτά θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν κλαδικά – στην πράξη όμως οργανώνουν κατά κύριο λόγο την ειδικότητα των πωλητών. Επίσης υπάρχουν και τα ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ που και αυτά θεωρούνται κλαδικά σωματεία του Εμπορίου. Και αυτά τα σωματεία είναι τοπικής κυρίως εμβέλειας
3. **ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ**: Ο κύριος όγκος τους προέρχεται από τα SUPER-MARKETS και το ΕΜΠΟΡΙΟ– αν και στην κατηγορία αυτή θα μπορούσαν να ενταχθούν και ΣΩΜΑΤΕΙΑ μικρότερων εταιρειών . Ωστόσο τα τελευταία χρόνια και λόγω της σημασίας που παίρνει η παροχή Υπηρεσιών στην εθνική οικονομία, έχουμε επιχειρησιακά σωματεία και επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών
4. **ΜΙΚΤΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΕΜΠΟΡΟΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ**, τα οποία είναι στην ουσία και αυτά δια-κλαδικά, καθώς οργανώνουν μέλη και από τους 3 τομείς της οικονομίας.
5. ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΥΠΟ-ΚΛΑΔΩΝ ΤΗΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ, που οργανώνουν εργαζομένους σε έναν «υπο-κλάδο» των υπηρεσιών. Στην κατηγορία αυτή ανήκουν για παράδειγμα τα σωματεία που δραστηριοποιούνται στην Ναυτιλία-Τουρισμό (ΠΑΣΕΝΤ), στους Παιδικούς Σταθμούς, στα Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης, στην καθαριότητα, στις επιχειρήσεις ασφαλείας, πολλά από τα οποία είναι οργανωτική μετεξέλιξη των παραδοσιακών ομοιοεπαγγελματικών σωματείων και μάλιστα έχουν εθνική εμβέλεια.
6. **ΟΜΟΙΟΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ**, όπως αυτά των καθαριστριών, των φυλάκων, αισθητικών, υπαλλήλων συμβολαιογραφείων, περιοδευόντων πωλητών κλπ).

Από τα παραπάνω καταλαβαίνει κανείς ότι η οργανωτική κατάσταση της ΟΙΥΕ είναι πολύπλοκη και ο κατακερματισμός της σε πολλά σωματεία διαφόρων τύπων είναι μεγάλος. Το πρόβλημα αυτό εντείνεται και από το γεγονός ότι πολλά από τα σωματεία-μέλη μας να μην εκλέγουν καν αντιπρόσωπο στα συνέδρια λόγω του μικροσκοπικού τους μεγέθους. Οι οργανώσεις αυτές προσπαθούν συνήθως να καλύψουν το μέτρο του Ε.Κ. του νομού τους, τα οποία έχουν στην πλειοψηφία τους μικρότερο εκλογικό μέτρο από αυτό της Ομοσπονδίας μας.

Με βάση τα παραπάνω, είναι απαραίτητη η σε βάθος μελέτη του οργανωτικού προβλήματος και η εκπόνηση ενός σχεδίου οργανωτικής αναδιάρθρωσης που θα καταστήσει περισσότερο αποτελεσματική στη δράση της, την Ομοσπονδία.

Παράλληλα είναι κατανοητό ότι η οποιαδήποτε μελέτη και εκπόνηση προτάσεων θα πρέπει να λάβει σοβαρά υπόψη της πολλές παραμέτρους, που αναφέρονται τόσο σε εξωτερικούς παράγοντες (π.χ. μεγάλες αλλαγές στην οργάνωση της εργασίας, νέες Τεχνολογίες, διαμόρφωση νέων κλάδων οικονομικής δραστηριότητας, νέοι τύποι συλλογικών διαπραγματεύσεων και ΣΣΕ), όσο και εσωτερικούς παράγοντες (πολιτικούς, οργανωτικές ιδιομορφίες της Ομοσπονδίας, συγκεκριμένες πλευρές της σημερινής εκπροσώπησης (π.χ. μαζικά και μη-μαζικά σωματεία) κλπ).

Θα πρέπει να τονιστεί εξ' αρχής ότι η μελέτη του οργανωτικού προβλήματος δεν θα πρέπει να βασιστεί σε τυχόν προειλημμένες εκτιμήσεις, αποφάσεις και απόψεις γύρω από την οργανωτική δομή της Ομοσπονδίας αλλά θα πρέπει να έχει σαν στόχο την πραγματοποίηση μιας πραγματικά επιστημονικής-ερευνητικής εργασίας τα ευρήματα της οποίας θα βοηθήσουν την λήψη των όποιων αποφάσεων από τα όργανα της Ομοσπονδίας.

Θέματα προς συζήτηση: Σύσταση Γραμματειών – Οργανωτικό – καταστατικό συνέδριο

Ήδη από το 33^ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας έχει ληφθεί απόφαση για δύο οργανωτικά θέματα για τα οποία όμως δεν υπήρξε ποτέ ενεργοποίηση και τα οποία κατατίθενται εκ νέου σήμερα για συζήτηση και απόφαση.

Τα θέματα αυτά είναι:

1. Απόφαση της Διοίκησης για άμεση συγκρότηση Επαγγελματικών Τμημάτων / Γραμματειών κλάδων, με εκπόνηση **«εσωτερικού κανονισμού» λειτουργίας τους και ανάδειξη οργάνων τους.**
2. Πραγματοποίηση Καταστατικού Συνεδρίου εντός της θητείας της σημερινής Διοίκησης.

1. Γραμματείες Κλάδων – Επαγγελματικά Τμήματα

Ως προς τη Συγκρότηση Επαγγελματικών Τμημάτων / Γραμματειών:

- Θα υλοποιηθεί με βάση το άρθρο 27 του καταστατικού.
- Θα εκπονηθεί με ευθύνη της Διοίκησης «Εσωτερικός Κανονισμός Λειτουργίας Επαγγελματικών τμημάτων / Γραμματειών».

Σύσταση και λειτουργία επαγγελματικών τμημάτων - Γραμματειών

Με δεδομένη την πολυκλαδικότητα της Ομοσπονδίας και για τον καλύτερο συντονισμό, αλλά και την αποκέντρωση των διαδικασιών της, συγκροτούνται επαγγελματικά τμήματα στη βάση των διαμορφωμένων κλάδων που συμμετέχουν στην ομοσπονδία ή και σε κλάδους που μελλοντικά θα ενταχθούν σε αυτή.

Σκοπός της σύστασης των επαγγελματικών τμημάτων, είναι η εξειδίκευση της πολιτικής και των στόχων της ομοσπονδίας όπως αυτές απορρέουν από το καταστατικό της και τις αποφάσεις των οργάνων της στον τομέα ευθύνης τους .

Στα θέματα των αρμοδιοτήτων των επαγγελματικών τμημάτων εμπίπτουν:

- Η καταγραφή του κλάδου / επαγγέλματος και των εργασιακών του σχέσεων
- Η οργανωτική ανάπτυξη με τη δημιουργία νέων σωματείων και την ενίσχυση των ήδη υπαρχόντων
- Η διαμόρφωση προϋποθέσεων για συγχωνεύσεις σωματείων – κυρίως σε επίπεδο περιφέρειας όπου παρατηρείται κατακερματισμός
- Η διαμόρφωση ολοκληρωμένου πλαισίου συνδικαλιστικής δράσης και διεκδικήσεων
- Η κατάρτιση του σχεδίου συλλογικών συμβάσεων που αφορούν εξειδικευμένα τον τομέα ευθύνης τους.
- Η ανάπτυξη διεθνών επαφών και ο συντονισμός δράσης τους με τα αντίστοιχα επαγγελματικά τμήματα της UNI.

Τα επαγγελματικά τμήματα συγκροτούνται από τα αντίστοιχα σωματεία μέλη (κλαδικά ή επιχειρησιακά σωματεία) της ομοσπονδίας που έχουν εκλέξει τουλάχιστον ένα αντιπρόσωπο:

Ενδεικτικά, συγκροτούνται τα εξής επαγγελματικά τμήματα

- Εμπορίου - Τροφίμων
- Ιδιωτικών Ταχυδρομείων (courier)
- Υπηρεσιών Φύλαξης (security)
- Ναυτιλίας και Τουρισμού
- Συμβολαιογραφείων - Δικηγορικών Γραφείων
- Καθαριότητας Σχολείων
- Καθαριότητας (εργολάβων καθαρισμού)

- Παροχής Υπηρεσιών ιδιωτικού τομέα γενικά ή σε υποκλάδους αυτής εφόσον υφίστανται σχετικές ανάγκες

Επίσης, μπορούν να προβλεφθούν και διεπαγγελματικές γραμματείες π.χ. νέων, γυναικών, μεταναστών κλπ

Για τη σύσταση και λειτουργία των επαγγελματικών τμημάτων θα πρέπει να εκπονηθεί εσωτερικός κανονισμός λειτουργίας και απαιτείται έγκριση - απόφαση της Διοίκησης.

Ο κανονισμός αυτός μπορεί να περιλαμβάνει τα εξής βασικά σημεία:

Όργανα Επαγγελματικών τμημάτων.

Τα επαγγελματικά τμήματα διοικούνται από πενταμελή (ή τριμελή) γραμματεία, η οποία εκλέγεται σε κάθε συνέδριο και μόνο από τους συνέδρους εκείνους οι οποίοι εργάζονται στο αντίστοιχο κλάδο, όπως αυτός προκύπτει από το απογραφικό δελτίο συνέδρων. Η διάρκεια της θητείας των γραμματειών των επαγγελματικών τμημάτων διαρκεί όσο και η θητεία της Διοίκησης.

ή εναλλακτικά

Τα επαγγελματικά τμήματα διοικούνται από πενταμελή (ή τριμελή) γραμματεία, η οποία ορίζεται με απόφαση της διοίκησης, κατόπιν εισηγήσεως των σωματείων του κάθε κλάδου εφόσον αυτά έχουν 1 αντιπρόσωπο. Η διάρκεια της θητείας των γραμματειών των επαγγελματικών τμημάτων διαρκεί όσο και η θητεία της Διοίκησης.

Τα επαγγελματικά τμήματα στην πρώτη τους συνεδρίαση εκλέγουν εκ των μελών τους τον Γραμματέα επαγγελματικού τμήματος, ο οποίος και εκπροσωπεί το τμήμα σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος καταστατικού.

Αρμοδιότητες γραμματειών

- Έργο της γραμματείας είναι η συγκέντρωση πληροφοριών, αλλά και ο συντονισμός της δράσης των σωματείων του επαγγελματικού τμήματος καθώς και η ανάπτυξη δραστηριοτήτων για οργάνωση νέων σωματείων, δίνοντας ιδιαίτερο βάρος στην συνδικαλιστική τους δουλειά στις πολυεθνικές επιχειρήσεις.
- Η γραμματεία του τμήματος τηρεί αρχείο για τα προβλήματα και τις δραστηριότητες του τμήματος
- Υποβάλλει στο Γενικό Γραμματέα της Ομοσπονδίας τακτικές αναφορές σχετικά με τις δραστηριότητές της.
- Συνεργάζεται μαζί του πριν από τις επαφές σε διεθνές και ευρωπαϊκό επίπεδο (συνεδριάσεις κοινωνικού διαλόγου, ευρωπαϊκά συμβούλια εργαζομένων, ετήσιες συνεδριάσεις του αντίστοιχου επαγγελματικού τμήματος της UNI κλπ).
- Υποβάλλει γραπτές αναφορές προς την Διοίκηση για τα αποτελέσματα αυτών των συναντήσεων.
- Η Διοίκηση της Ομοσπονδίας υποστηρίζει με κάθε πρόσφορο μέσο τις δραστηριότητες των επαγγελματικών τμημάτων.
- Η συχνότητα των συναντήσεων των επαγγελματικών τμημάτων καθορίζεται μετά από απόφαση της Διοίκησης και με βάση την οικονομική δυνατότητα της ΟΙΥΕ.
- **Ο γραμματέας του επαγγελματικού τμήματος έχει δικαίωμα λόγου στην εκτελεστική επιτροπή και στη Διοίκηση της Ομοσπονδίας για θέματα που εμπíπτουν στις αρμοδιότητές τους, αλλά όχι δικαίωμα ψήφου (και εφόσον δεν είναι μέλος της Διοίκησης).**
- Ο γραμματέας του επαγγελματικού τμήματος συμμετέχει στις συλλογικές διαπραγματεύσεις των ΣΣΕ του τμήματός του, εισηγείται προς την Ολομέλεια της

Διοίκησης όλους τους απαραίτητους χειρισμούς για τις ΣΣΕ του κλάδου και συνυπογράφει τις ΣΣΕ.

- Τα επαγγελματικά τμήματα με τις Γραμματείες τους, είναι αναπόσπαστο μέρος της Ομοσπονδίας, έχουν δημιουργική «αυτονομία» για την καθημερινή διαχείριση των υποθέσεων τους, εισηγούνται και συνεργάζονται στενά με τη Διοίκηση και το Προεδρείο για μείζονα θέματα (ΣΣΕ κλπ).

Στόχος μας πρέπει να είναι η έναρξη λειτουργίας των Γραμματειών μέσα στο 2010.

Σε ένα δεύτερο στάδιο, η σύσταση γραμματειών – επαγγελματικών κλάδων μπορεί να κατοχυρωθεί και καταστατικά εφ’ όσον προχωρήσουμε σε Οργανωτικό – Καταστατικό Συνέδριο.

ΣΤΟΧΟΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟ – ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Εάν θέλουμε να προχωρήσουμε σε οργανωτική αναδιάρθρωση και συμφωνούμε σε αυτό, θα πρέπει να εκπονηθεί ένα κοινά αποδεκτό σχέδιο, το οποίο μπορεί να περιλαμβάνει :

- δυνατότητας συγχώνευσης υπάρχοντων σωματείων και προσπάθεια μαζικοποίησής τους μέσα από καθαρές συμφωνίες και συνεργασία σε τοπικό επίπεδο των στελεχών μας
- καταγραφές των νέων κλάδων και των επαγγελματιών που αναφύονται και ένταξή τους σε υπάρχοντα σωματεία ή δημιουργία νέων
- καταγραφή των προβλημάτων των εργαζομένων σε νέα επαγγέλματα
- εκπόνηση σχεδίου πλήρους κάλυψης όλων των ειδικοτήτων των εργαζομένων ενός κλάδου μέσα από τις ΣΣΕ
- σχέδιο για την πρόσβαση του συνδικάτου στους χώρους εργασίας και επαφή με τους εργαζόμενους με στόχο την οργάνωσή τους.

Η παρέμβαση της Ομοσπονδίας μας πρέπει σε αρχικό τουλάχιστον στάδιο να επικεντρωθεί στους παρακάτω κλάδους των επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών, οι οποίοι ήδη την τελευταία περίοδο γνωρίζουν μεγάλη ανάπτυξη:

- ⇒ επιχειρήσεις Συνεργείων Καθαρισμού (εργολάβοι)
- ⇒ επιχειρήσεις COURIER (ταχυμεταφορών)
- ⇒ επιχειρήσεις φύλαξης και ασφάλειας (καθώς η ΟΜΥΠΑΕ είναι οργάνωση σφραγίδα)
- ⇒ επιχειρήσεις πληροφορικής.
- ⇒ διαφημιστικές επιχειρήσεις
- ⇒ επιχειρήσεις συμβούλων επιχειρήσεων
- ⇒ κέντρα εκπαίδευσης και κατάρτισης

Η κάλυψη των εργαζομένων στις παραπάνω επιχειρήσεις πρέπει να είναι πολύπλευρη και να περιλαμβάνει οπωσδήποτε την παροχή πληροφόρησης, εκπαίδευσης / κατάρτισης νομικών συμβουλών κλπ, ώστε να καταστεί δυνατή η προσέλευσή τους.

Η αναβάθμιση της δράσης της Ομοσπονδίας, είναι ένα δύσκολο έργο και απαιτεί πολλές αλλαγές (οργανωτικές, τεχνικές, οικονομικές κλπ), αλλά αποτελεί μονόδρομο, εάν θέλουμε να επιβιώσουμε και να αναπτυχθούμε σαν συνδικάτο.

Ενδεχόμενες καταστατικές αλλαγές:

Μέλη της Ομοσπονδίας

Κύρια καταστατική αλλαγή (αλλά και η πιο δύσκολη στην υλοποίησή της) πρέπει να **είναι σαφής, μη επιδεχόμενη παρερμηνείας και ξεκάθαρα οριοθετημένη οργανωτική εμβέλεια** της Ομοσπονδίας, δηλ. η αλλαγή των άρθρων που αφορούν που αναφέρονται στο ποια σωματεία μπορεί να γίνουν μέλη της ΟΙΥΕ.

Για να γίνει αυτό θα απαιτηθεί η εξαντλητική καταγραφή και πολιτική συμφωνία για:
α) τα επαγγέλματα που οργανώνει και εκπροσωπεί η Ομοσπονδία ή μπορεί να οργανώσει και να εκπροσωπήσει στο μέλλον
β) τους συγκεκριμένους κλάδους της οικονομίας των οποίων τους εργαζόμενους εκπροσωπεί

Γραμματείες – επαγγελματικά τμήματα

Να προβλεφθούν και να κατοχυρωθούν στο Καταστατικό η λειτουργία τους και οι αρμοδιότητές τους

Η οργανωτική ανασυγκρότηση είτε θα είναι ημιτελής είτε θα παραμείνει κενό γράμμα, εάν δεν συνοδευτεί από μεγάλης έκτασης αλλαγές στα πρωτοβάθμια σωματεία.

Οι αλλαγές αυτές θα πρέπει να αφορούν :

α) συγχωνεύσεις σωματείων στην κατεύθυνση του ενιαίου κλαδικού σωματείου και β) αλλαγές καταστατικών ώστε να συμβαδίζουν με το Καταστατικό της Ομοσπονδίας